

Forslag

til

Bevæarterlov.

Fremsat den 24. oktober 1957 af *handelsministeren*.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

De af loven omfattede næringsadkomster.

§ 1.

Stk. 1. Adkomst på beværternæring og på gæstgivernæring meddeles — bortset fra de i denne lov gjorte undtagelser — ved bevilling. Til beværternæring henregnes, hvor intet andet er bestemt, næring som konditor.

Stk. 2. Adkomst på beværter- eller gæstgivernæring udfærdiges med eller uden ret til udskænkning af stærke drikke. Adkomst på konditornæring kan alene udfærdiges uden ret til udskænkning af stærke drikke.

Stk. 3. Ved „stærke drikke“ forstås i denne lov alle destillerede stærke drikke og drikkevarer, som er tilberedt hermed, samt øl med $2\frac{1}{4}$ vægtprocent alkohol eller derover, vin, tilvirket af druer, frugtvin, tilvirket af frugtsafter ved alkoholgæring, cider, der indeholder alkohol, og anden ved alkoholgæring tilvirket drik.

Stk. 4. En drik, der kun indeholder $\frac{1}{2}$ rumprocent alkohol eller derunder, skal dog ikke henregnes til stærke drikke i lovens forstand.

Stk. 5. Salg af stærke drikke fra automater el. lign. er forbudt. Dog kan politiet i de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen måtte træffe beslutning herom, på de af denne fastsatte betingelser tillade, at stærkt øl sælges fra automater i beværtningslokaler, forudsat at fornøden kontrol føres med, at de i denne lov indeholdte forskrifter iagttages.

Stk. 6. Til forhandling af stærke drikke udkræves næringsbrev i overensstemmelse med forskrifterne i næringsloven af 28. april 1931. Det samme er tilfældet, for så vidt

angår tilberedning af madvarer til forsendelse ud af huset, bortset fra sådant salg, der finder sted i henhold til en mindst for en uge ad gangen indgået aftale om levering af daglige måltider, jfr. herved også bestemmelserne i § 10, stk. 1.

Stk. 7. Til udlejning af lokaler til afholdelse af sammenkomster, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtningen, udkræves der, såfremt udlejningsvirksomheden drives erhvervsmæssigt, tilladelse fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen, i København magistraten. Tilladelsen udfærdiges af politimesteren, i København af magistraten, og kan gives for indtil 1 år ad gangen. Lokalerne skal opfylde vedkommende politivedtægtskrav til beværtningslokaler, jfr. § 9. Misbruges den givne tilladelse, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, tilbagetage denne.

Stk. 8. Afgørelsen af, hvorvidt en tilladelse i medfør af stk. 7, 1. pkt., er nødvendig, kan, foruden af ansøgeren, såvel af kommunalbestyrelsen som af vedkommende toldmyndigheder indankes for handelsministeren, der efter forhandling med finansministeren afgør sagen.

Personlige betingelser for erhvervelse af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring.

§ 2.

Stk. 1. Til at vinde adkomst på beværter- eller gæstgivernæring udkræves:

- 1) at den pågældende har dansk indfødsret eller opfylder betingelserne for som ud-lænding at vinde næringsbrev her i landet, jfr. herved §§ 5 og 6 i nærings-loven af 28. april 1931,
- 2) at han har bopæl her i landet,
- 3) at han er fyldt 25 år, og at han ikke er umyndiggjort eller under lavværgemål,
- 4) at han ikke er ude af rådighed over sit bo,
- 5) at de foreliggende oplysninger om hans fortid og personlige forhold ikke giver grund til at befrygte, at han ved nærin-gens drift vil tilsidesætte hensynet til lovlighed, sædelighed og ædruelighed.

Stk. 2. Forinden adkomst på beværter- eller gæstgavernæring udfærdiges for stats- eller kommunale tjenestemænd eller for personer, der lever i ægteskab med sådanne, må det godtgøres, at de betingelser, der måtte være opstillet i så henseende henholdsvis i tjenestemandsløven og i de dertil svarende kommunale regulativer, er opfyldt.

Stk. 3. I ansvarlige interessentskaber og i kommanditselskaber, der ønsker at drive beværter- eller gæstgavernæring, påhviler det hver enkelt ansvarlig deltager at erhverve adkomst i overensstemmelse med reglerne i denne lov.

Aktieselskaber m. v.

§ 3.

Stk. 1. Danske aktieselskaber og kommandit-aktieselskaber samt andre her i landet hjemmehørende selskaber med be-grænset ansvar (herunder selskaber og foreninger med vekslende medlemsantal eller vekslende kapital) kan erhverve adkomst på beværter- eller gæstgavernæring, når vedtægterne hjemler adgang til at drive den pågældende virksomhed, og når direktionen og samtlige bestyrelsesmedlemmer opfylder de i § 2 opstillede betingelser. Intet medlem af direktion eller bestyrelse i et selskab, der driver beværter- eller gæstgavernæring, må i samme kommune selv drive sådan næring; de pågældende må ej heller være medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber, der i samme kommune driver sådan virksomhed. I kommandit-aktiesel-skaber skal tillige de ansvarlige deltagere opfylde de i dette stykke anførte betingelser.

Stk. 2. Handelsministeren kan efter ind-hentet udtalelse fra de stedlige myndigheder

tillade, at adkomst udfærdiges, når flertallet af bestyrelsens medlemmer opfylder de opstillede betingelser.

Stk. 3. Indtræder nye medlemmer i direk-tionen eller bestyrelsen, skal anmeldelse herom inden 14 dage gøres til politiet, i København til magistraten, der drager om-sorg for at underrette politiet.

Stk. 4. De i denne paragraf indeholdte forskrifter gælder også stiftelser, fonds og lignende selvejende institutioner.

Beværter- og gæstgiverbevillinger.

§ 4.

Stk. 1. Når ansøgning om bevilling til beværtning eller gæstgiveri indgives med henblik på overtagelsen af en bestående virksomhed, kan politiet, i København ma-gistraten, når det skønnes ubetænkeligt, meddele bevillingsansøgeren en midlertidig tilladelse til at drive virksomheden, indtil vedkommende bevillingsmyndighed har truffet afgørelse vedrørende andragendet, jfr. § 5, stk. 1, dog længst for et tidsrum af 3 måneder.

Stk. 2. Beværter- og gæstgiverbevillinger meddeles og fornyes for et tidsrum af højst 8 og mindst 5 år, jfr. dog § 20. Tidsrummet, der skal være ens for alle bevillinger, fast-sættes i København og købstæderne ved den i § 13 omhandlede beværtervedtægt og på landet ved en af handelsministeren stad-fæstet vedtægt, der affattes af amtsrådet på grundlag af indstilling fra kommunal-bestyrelserne og skal optages til revision hvert 8. år.

Stk. 3. En lokal bevillingsmyndighed, jfr. kapitel II og III, kan ikke meddele eller forny bevillinger for andet åremål end det i vedkommende vedtægt fastsatte, ligesom de af en lokal bevillingsmyndighed udfærdigede bevillinger ej heller på anden måde kan begrænses eller betinges. Den lokale bevillingsmyndighed kan dog, når særlige omstændigheder taler derfor, udfærdige bevillinger, der kun er gældende for vinter- eller sommerhalvåret.

Stk. 4. Fornyelse af beværter- og gæst-giverbevillinger foretages af den myndighed, der har meddelt bevillingen, jfr. dog stk. 7, og sker ved påtegning på det oprindelige adkomstbrev, jfr. § 5.

Stk. 5. Er en bevillings gyldighedstid udløbet, uden at fornyelse har fundet sted, kan politiet, i København magistraten, såfremt andragende om fornyelse er indgivet, til-lade, at virksomheden fortsættes, indtil vedkommende bevillingsmyndighed har truffet afgørelse vedrørende andragendet.

Stk. 6. For enkeltpersoner kan fornyelse, når den bevilgende myndighed anser dette for ubetænkeligt, finde sted, uanset om den pågældende ikke længere måtte opfylde samtlige de i § 2 angivne betingelser, jfr. dog herved § 39.

Stk. 7. Skønner den lokale bevillingsmyndighed, at fornyelse af en bevilling kun bør finde sted i begrænset omfang eller på nærmere fastsatte vilkår, herunder for kortere åremål end det i vedkommende vedtægt fastsatte, vil sagen være at forelægge overbevillingsnævnet til afgørelse, jfr. § 20, stk. 6, 2. pkt.

Stk. 8. Når en bevilling er meddelt eller fornyet, vil der herom straks være at give underretning til politimesteren, i København til magistraten.

Stk. 9. For bevillinger meddelt i henhold til denne lov gælder i øvrigt, hvor intet andet er bestemt, de samme regler, som i lovgivningen er fastsat angående næringsbreve.

Udfærdigelse af adkomstbreve på beværter- eller gæstgavernæring.

§ 5.

Stk. 1. Adkomstbreve på beværter- eller gæstgavernæring, herunder de i § 4, stk. 1, omhandlede midlertidige tilladelser, udfærdiges i København af magistraten, i købstæderne og på landet af politimesteren. Forinden adkomstbrevet er udfærdiget og lokalerne godkendt, jfr. § 9, stk. 4, må virksomheden ikke påbegyndes. Ved udfærdigelsen erlægges foruden det foreskrevne stempelgebyr en vedkommende kommune tilfaldende afgift, der fastsættes således:

a) Adkomster på beværter- eller gæstgavernæring uden ret til udskænkning af stærke drikke:

For personer 150 kr.

- selskaber m. v. 375 -

b) Adkomster på beværter- eller gæstgavernæring med ret til udskænkning af stærke drikke:

For personer 300 kr.
- selskaber m. v. 750 -

Stk. 2. Til beværtning eller gæstgiveri uden ret til udskænkning af stærke drikke i vandreherberger samt i hjem eller tilholdssteder for håndværkssvende, søfolk, soldater, tjenestesøgende og dermed ligestillede udstedes adkomst uden betaling, såfremt hjemmet eller tilholdsstedet har velgørende eller socialt øjemed og drives uden økonomisk fordel for enkeltmand.

Stk. 3. Indgiver en bevillingshaver inden udløbet af en bevillings gyldighedstid andragende om bevillingens fornyelse, har han, såfremt fornyelse finder sted, krav på, at dette sker uden erlæggelse af afgift og stempelgebyr.

Bestyrertilladelser.

§ 6.

Stk. 1. Retten til at drive beværtning eller gæstgiveri skal udøves af adkomsthaveren selv. Såfremt adkomsthaveren ved sygdom, midlertidig bortrejse, høj alder eller af anden lignende grund er forhindret i selv at udøve virksomheden, kan den daglige drift med samtykke af den myndighed, der har meddelt adkomsten, overlades til en af den pågældende myndighed godkendt bestyrer.

Stk. 2. Driver en person beværtning eller gæstgiveri i flere kommuner, eller driver han sådan virksomhed fra flere faste forretningssteder i samme kommune, jfr. § 8, stk. 1, 2. pkt., kan den daglige drift kun i en af virksomhederne ledes af adkomsthaveren selv, således at der for de øvrige virksomheder vil være at ansætte bestyrere, som skal godkendes af den myndighed, der har meddelt adkomsten. Handelsministeren kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Stk. 3. Til at lede den daglige drift i virksomheder, der indehaves af selskaber m. v., vil der stedse være at antage en bestyrer, der skal godkendes af den myndighed, der har meddelt adkomsten. Det samme er tilfældet for så vidt angår dødsboer o. lign.

Stk. 4. Er andragende om godkendelse af en bestyrer indgivet til vedkommende myndighed, kan politiet, i København magistraten, indtil afgørelse foreligger, til-

lade, at virksomhedens daglige drift midlertidig overlades den pågældende.

Stk. 5. Den, der antages som bestyrer, skal opfylde betingelserne i § 2, nr. 1-3 og 5.

Stk. 6. Det retlige ansvar for forretningens tilbørlige drift påhviler såvel bestyreren som adkomsthaveren, medmindre den i stk. 1 nævnte myndighed med overbevillingsnævnets tilslutning måtte træffe anden bestemmelse, der i så fald vil være at anføre i bestyrertilladelsen.

Stk. 7. En bestyrertilladelse efter stk. 1 kan til enhver tid tilbagetages af den myndighed, som har meddelt denne. En bestyrergodkendelse efter stk. 2 eller stk. 3 skal tilbagetages, såfremt den myndighed, der har givet godkendelsen, skønner, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne i § 2, nr. 1-3 og 5, eller såfremt adkomsthaveren selv begærer det.

Beværtnings- og gæstgiverilokaler.

§ 7.

Stk. 1. Adkomst på beværter- eller gæstgavernæring skal være knyttet til et bestemt lokale, jfr. dog bestemmelserne i § 20 angående beværtning i jernbanetog, luftfartøjer og skibe. Beværteradkomst uden ret til udsækning af stærke drikke kan, når omstændighederne taler derfor, med politiets tilladelse knyttes til faste studepladser under åben himmel.

Stk. 2. I købstæderne udkræver flytning til andet lokale bevillingsnævnets tilladelse.

Stk. 3. På landet udkræver flytning til andet lokale amtsrådets tilladelse. Sådan tilladelse kan alene gives under iagttagelse af de i kap. III for erhvervelse af beværter- eller gæstgiverbevillinger fastsatte forskrifter.

Stk. 4. Er bevillingen meddelt af overbevillingsnævnet, udkræver flytning til andet lokale overbevillingsnævnets tilladelse.

Stk. 5. Flyttes en beværtning eller et gæstgiveri til andet lokale end det, hvortil adkomsten er udfærdiget, vil adkomstbrevet være at påtage herom af politiet.

§ 8.

Stk. 1. Beværtere og gæstgivere må ikke have mere end eet fast forretningssted i samme kommune. Handelsministeren kan efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, og

kommunalbestyrelsen, i København magistraten, i særlige tilfælde, f. eks. hvor han skønner, at der herved kan tilsikres befolkningen en bedre adgang til gode og billige spisesteder, eller hvor der i øvrigt foreligger særlige forhold, der taler derfor, gøre undtagelse fra denne bestemmelse.

Stk. 2. Når en beværter eller gæstgiver i købstæderne overtager en ny virksomhed uden samtidig at afhænde den virksomhed, han i øjeblikket driver, kan politiet, i København magistraten, tillade, at den pågældende i indtil 6 måneder samtidig driver begge virksomheder.

Stk. 3. Omfattes den virksomhed, der ønskes overtaget, af bestemmelserne i § 20, stk. 2, litra e, f eller h, kan dispensation i medfør af stk. 1 eller tilladelse i medfør af stk. 2 ikke gives, medmindre overbevillingsnævnet anbefaler dette.

Stk. 4. De i denne paragraf indeholdte forskrifter finder tilsvarende anvendelse på bestyrere, jfr. § 6.

Stk. 5. I de tilfælde, hvor der i medfør af stk. 1 måtte være meddelt tilladelse til, at en beværter driver virksomhed fra flere forretningssteder i en købstadkommune, vil tilladelsen være at medregne i bevillingstallet.

§ 9.

Stk. 1. I politivedtægten fastsættes de fordringer, der af sundheds-, sædeligheds- og ædruelighedshensyn samt af hensyn til sikkerhed og orden må stilles til størrelse og indretning af beværtningslokaler og lokaler til gæstgiveri. Foruden de ubetingede fordringer, som skal stilles med hensyn til lokaler, der er i brug, kan der stilles større fordringer til lokaler, der efter forretningsindehaverens fratræden på ny ønskes anvendt til beværtning eller gæstgiveri, og endnu større til lokaler, der ikke senest har været anvendt til sådant brug.

Stk. 2. For beværtningslokaler skal der bl. a. stilles den fordring, at de ikke savner formålstjenligt beliggende rum af passende størrelse til tilberedning og opbevaring af fødevarer. For gæstgiverier kan det bl. a. bestemmes, hvor mange og hvor store lokaler der udkræves til et gæstgiveri, samt i købstæderne, såfremt værten ikke tillige har ret til almindelig beværtning, at beværtningsrummene er således beliggende og

indrettet, at de ikke frembyder sig som beværtningslokaler for andre end dem, der lovligt kan beværtes i gæstgiveriet. Vedtægten skal endvidere indeholde bestemmelser om, hvorvidt der skal kunne gøres undtagelse fra de fastsatte forskrifter angående beværtnings- og gæstgiverilokalers indretning m. v., og skal i bekræftende fald angive, hvilken myndighed dispensationsbeføjelsen tilkommer.

Stk. 3. For lokaler i hjem og tilholdssteder af den i § 5, stk. 2, omhandlede art kan der i politivedtægten indrømmes lempelser af de for beværtningslokaler og lokaler til gæstgiveri fastsatte almindelige forskrifter.

Stk. 4. Forinden lokalerne er godkendt af politiet og sundhedskommissionen, må vedkommende virksomhed ikke påbegyndes i disse.

Stk. 5. Hvis en beværtnings eller et gæstgiveris lokaler trods gentagne påbud ikke bringes i overensstemmelse med politivedtægtens fordringer, skal politiet lukke forretningen.

Stk. 6. Ministeren for offentlige arbejder og handelsministeren bemyndiges til hver inden for sit forretningsområde at fastsætte kravene til beværtningslokaler i jernbanetog, luftfartøjer og skibe, samt til at anordne det sundhedsmæssige tilsyn med disse lokaler.

Beværteres og gæstgiveres næringsområde.

§ 10.

Stk. 1. Næringsadkomst på beværternæring giver ret til beværtning for siddende gæster, herunder salg af tobaksvarer til tilfredsstillelse af gæsternes behov på stedet, og giver endvidere adgang til at sælge brød og kager, tillavet mad samt alle slags drikkevarer undtagen stærke drikke ud af huset. Giver adkomsten ret til udskænkning af stærke drikke, må den pågældende også sælge indenlandsk stærkt øl og indenlandske destillerede stærke drikke ud af huset sammen med og som forholdsmæssigt tilhører til tillavet mad.

Stk. 2. Næringsadkomst på konditornæring giver ret til tilvirkning af kager, wienerbrød og konditorisager, såvel til foræring på stedet som til salg ud af huset,

samt til udskænkning af alle slags drikkevarer undtagen stærke drikke og til forhandling af chokolade. Konditorer er endvidere berettigede til at sælge tobaksvarer til tilfredsstillelse af gæsternes behov på stedet. Næringsadkomst på konditornæring giver ikke ret til fremstilling og salg af brød.

Stk. 3. Næringsadkomst på gæstgivernæring medfører ret til at beværte de i gæstgiveriet boende og, for så vidt angår gæstgiverier, der er beliggende på landet, tillige personer, der er på rejse, og som ikke har fast bopæl i den kommune, i hvilken gæstgiveriet er beliggende. Ved „de i gæstgiveriet boende“ forstås såvel personer, der overnatter, som tilreisende, der lejer værelse til privat afbenyttelse.

Stk. 4. Enhver gæstgiver er pligtig til at holde gæstgiveriet i forsvarlig stand samt til på enhver tid af døgnet at betjene rejsende med fornødent logi og fornødne spise- og drikkevarer.

Stk. 5. Næringsadkomst på gæstgivernæring giver ikke ret til varesalg ud af huset, dog er gæstgivere berettigede til at forsyne de til gæstgiveriet i motorkøretøj ankomende gæster med benzin og olie til kørselens fortsættelse.

Floering af beværter- og gæstgivernæring med anden virksomhed.

§ 11.

Stk. 1. Gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke kan drives i forbindelse med beværternæring med samme ret og med vognmandsnæring. Såfremt det er nødvendigt for at fortsætte en bestående beværter- eller gæstgivervirksomhed, hvis fortsættelse af særlige grunde skønnes ønskelig, kan handelsministeren efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kapitel II og III, og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, give tilladelse til, at beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke drives i forbindelse også med anden næring.

Stk. 2. Beværter- eller gæstgivernæring uden ret til udskænkning af stærke drikke kan drives i forbindelse med næring, som ikke omfatter udskænkning af eller handel med stærke drikke. Handelsministeren kan

derhos, når omstændighederne taler derfor, efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, tillade, at konditornæring drives i forbindelse med beværternæring med ret til udskænkning af stærke drikke. Gives sådan tilladelse, kommer bestemmelserne i denne lovs § 33 ikke til anvendelse på den pågældende konditorvirksomhed.

Stk. 3. Beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke kan ikke drives i lokaler, der tillige benyttes til udøvelse af anden næring, eller som står i direkte forbindelse med lokaler, i hvilke anden næring udøves. Dette gælder dog ikke, når der alene er tale om drift af beværternæring i forbindelse med gæstgivernæring, og ej heller i tilfælde, hvor tilladelse i henhold til stk. 2 måtte være givet til at drive konditornæring i forbindelse med beværternæring med ret til udskænkning af stærke drikke. Endvidere kan handelsministeren efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, tillade, at beværtervirksomhed med ret til udskænkning af stærke drikke drives i lokaler i stormagasiner, selv om beværtningslokalerne står i direkte forbindelse med salgslokalerne.

Købstadregler.

§ 12.

Stk. 1. Når bebyggelsesforholdene i en landkommune eller en del af en sådan gør de for landet gældende regler om beværting og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke uhensigtsmæssige, og det pågældende område har mindst 1 200 indbyggere, kan handelsministeren, for så vidt kommunalbestyrelsen indstiller dette, efter indhentet erklæring fra amtsrådet bestemme, at de i denne lov om forholdene i købstæderne gældende bestemmelser skal komme til anvendelse på området. Tilsvarende be-

stemmelse kan træffes, for så vidt angår landkommuner eller dele af sådanne, der grænser til en købstad.

Stk. 2. En trediedel af kommunalbestyrelsens medlemmer kan i det møde, i hvilket kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen, forlange spørgsmålet om, hvorvidt det skal indstilles, at købstadregler indføres, afgjort ved kommuneafstemning. Rejses intet sådant krav inden for kommunalbestyrelsen, skal dennes beslutning i sagen bekendtgøres på sædvanlig måde for kommunens beboere, og når 35 pct. af samtlige på den foreliggende, uberigtigede kommunale valgliste opførte personer derom indgiver egenhændig underskrevet begæring inden udløbet af 14 dage efter bekendtgørelsen, skal spørgsmålet afgøres ved kommuneafstemning. Kommuneafstemningen, der vil være at afholde uden unødigt ophold, foregår i overensstemmelse med forskrifterne i § 17, stk. 2 og 5. Fører afstemningen til det resultat, at købstadregler ikke skal indføres, kan sådanne regler ikke indføres i området inden for et tidsrum af 5 år.

Stk. 3. Bestemmelse om, i hvilket omfang bevilling skal kunne udfærdiges i det pågældende område, fastsættes i overensstemmelse med forskrifterne i § 13 af kommunalbestyrelsen ved en af handelsministeren efter indstilling fra amtsrådet stadfæstet vedtægt. Vedtægtens territoriale område skal nøje angives i denne.

Stk. 4. For den del af en købstadkommune, som ikke er købstadmæssig bebygget, kan handelsministeren, for så vidt kommunalbestyrelsen indstiller dette, bestemme, at de i denne lov om forholdene i landkommunerne gældende bestemmelser skal komme til anvendelse, og give de i så henseende nødvendige nærmere regler.

Stk. 5. De i denne lov for købstæderne fastsatte regler gælder også for Frederiksberg, Gentofte og Marstal kommuner samt flækkerne Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg.

Kapitel II.

Erhvervelse af beværter- eller gæstgiverbevilling i købstæderne.

Beværtervedtægt.

§ 13.

Stk. 1. Ved en af handelsministeren stadfæstet vedtægt fastsætter kommunalbestyrelsen, i hvilket omfang beværterbevillinger skal kunne meddeles i kommunen.

Stk. 2. Antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke må i København, Frederiksberg og Gentofte kommuner samt i købstæder med 40 000 indbyggere eller derover ikke sættes højere end svarende til det antal bevillinger af denne art, der i vedkommende kommune var i kraft den 1. januar 1957. Handelsministeren kan dog tillade, at det vedtægtsmæssige antal fastsættes højere end foran angivet, såfremt vedkommende kommunalbestyrelse efter vedtagelse af mindst to trediedele af kommunalbestyrelsens medlemmer gør indstilling derom.

Stk. 3. For andre købstæder kan antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke ikke fastsættes højere end nedenfor angivet:

- 1 for hver 400 indbyggere for de første 4 000 indbyggere,
- 1 for hver 600 indbyggere for de næste 6 000 indbyggere,
- 1 for hver 750 indbyggere for de næste 15 000 indbyggere,
- 1 for hver 1 000 indbyggere for den del af indbyggerantallet, der overstiger 25 000 indbyggere.

Stk. 4. Vedtægten revideres hvert 8. år og bør normalt ikke ændres indenfor gyldighedsperioden.

Stk. 5. Ved den i stk. 1 omhandlede vedtægt kan det bestemmes, at nye beværterbevillinger fremtidig kun må meddeles et under kommunalt tilsyn virkende selskab, der driver virksomheden i offentlighedens interesse og uden anden fortjeneste end den indskudte kapital passende forrentning samt i øvrigt efter regler, som efter indstilling af kommunalbestyrelsen er godkendt af handelsministeren.

Bevillingsnævn.

§ 14.

Stk. 1. Beværter- og gæstgiverbevilling meddeles og fornyes af bevillingsnævnet.

Stk. 2. Bevillingsnævnet består i København af borgmesteren for den magistratsafdeling, under hvilken næringssager hører, som formand, rådmanden for samme afdeling og 4 medlemmer, valgt af borgerrepræsentationen ved forholdstalsvalg. Som 7. medlem tiltrædes nævnet af en politiinspektør, valgt af politidirektøren.

Stk. 3. Uden for København består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, politimesteren og 4 medlemmer, valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg. I købstæder, hvor politimesteren tillige måtte være borgmester, tiltrædes nævnet af en af politimesteren med godkendelse af handelsministeren befuldmægtiget person.

Stk. 4. Personer, der driver beværter- eller gæstgivernæring eller er godkendt som bestyrere for sådanne virksomheder i henhold til bestemmelsen i § 6, kan ikke være medlem af bevillingsnævnet. Det samme gælder personer, som er medlem af direktion eller bestyrelse for et selskab, der driver virksomhed som beværter eller gæstgiver. Ingen må som medlem af et bevillingsnævn deltage i behandlingen af en sag, hvis udfald berører hans egne eller ham nærstående personers interesse. Er borgmesteren, jfr. stk. 2 og 3, ifølge bestemmelsen i nærværende stykke udelukket fra at være formand, vælges en anden formand af henholdsvis magistraten og vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 5. De med nævnets virksomhed forbundne udgifter udredes af kommunens kasse.

Stk. 6. Forinden kommunalbestyrelsen træffer beslutninger i sager, som vedrører denne lov, skal bevillingsnævnets udtalelse indhentes.

Stk. 7. Nævnets forretningsorden og de nærmere regler for dets virksomhed skal godkendes af handelsministeren.

Indgivelse og behandling af andragender om beværter- og gæstgiverbevilling.

§ 15.

Stk. 1. Andragende om beværter- og gæstgiverbevilling indgives til politiet, men stiles til bevillingsnævnet og skal indeholde oplysning om ansøgerens personlige og økonomiske forhold og om, i hvilke lokaler virksomheden agtes drevet.

Stk. 2. Politiet fremsender andragendet til bevillingsnævnet, ledsaget af oplysninger om, hvorvidt ansøgeren opfylder de personlige betingelser for at opnå bevilling.

Stk. 3. Er intet andet bestemt i de i § 14, stk. 7, nævnte regler, træffer bevillingsnævnet selv afgørelse om, til hvilke tider i årets løb indkomne andragender vil være at prøve, og hvorvidt offentlig indkaldelse af andragender bør ske.

Stk. 4. Forinden bevillingsnævnet kan træffe beslutning vedrørende et andragende om beværter- og gæstgiverbevilling, skal der med 14 dages varsel ske bekendtgørelse i et eller flere stedlige dagblade. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om ansøgerens navn og adresse, om ansøgeren

ønsker beværter- eller gæstgiverbevilling med eller uden ret til udkænkning af stærke drikke, samt om, i hvilke lokaler virksomheden agtes udøvet. Den, der mener at kunne gøre berettiget indsigelse imod, at det pågældende andragende imødekommes, kan inden udløbet af den fornævnte frist fremsætte sin indsigelse for bevillingsnævnet.

Stk. 5. Bevillingsnævnet afgør, om og til hvem blandt ansøgerne bevilling vil være at give, i hvilken henseende der særlig skal tages hensyn til uddannelse i faget, færdighed i regnskabsførelse, ansøgerens økonomiske stilling, samt om ansøgeren vil fortsætte og må anses for særlig egnet til at overtage en bestående forretning, hvis fortsættelse af almenhensyn skønnes ønskelig. For så vidt det i tilfælde, hvor bevilling gives af sidstnævnte grund, må anses for hensigtsmæssigt, at bevillingen begrænses til den tid, bevillingshaveren driver den pågældende forretning, vil andragendet være at forelægge overbevillingsnævnet til afgørelse i overensstemmelse med forskrifterne i § 20, jfr. § 4.

Kapitel III.

Erhvervelse af beværter- eller gæstgiverbevilling på landet.

Beværterbevilling.

§ 16.

Stk. 1. Beværterbevilling meddeles af amtsrådet, efter at kommunalbestyrelsen har udtalt sig om ansøgningen. Bevilling kan kun gives, såfremt kommunalbestyrelsen har indstillet dette. Selv om kommunalbestyrelsen har indstillet, at bevilling gives, kan amtsrådet dog nægte den. Sådant nægtelse kan såvel af kommunalbestyrelsen som af ansøgeren indankes for handelsministeren, der træffer den endelige afgørelse.

Stk. 2. En trediedel af kommunalbestyrelsens medlemmer kan i det møde, i hvilket kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen, forlange spørgsmålet om indstilling eller nægtelse af bevilling afgjort ved kommuneafstemning. Rejses intet sådant krav inden for kommunalbestyrelsen, skal dennes beslutning i sagen bekendtgøres på sædvanlig måde for kommunens beboere, og når 35

pct. af samtlige på den foreliggende, uberigtigede kommunale valgliste opførte personer derom indgiver egenhændig underskrevet begæring inden udløbet af 14 dage efter bekendtgørelsen, skal spørgsmålet ligeledes afgøres ved kommuneafstemning. Kommuneafstemninger vil være at afholde uden unødigt ophold.

Stk. 3. Er kommuneafstemning ikke behørig begæret, fremsendes sagen straks til amtsrådets afgørelse. I de tilfælde, hvor kommuneafstemning er begæret, fremsendes sagen, når oplysning om afstemningens resultat foreligger.

Stk. 4. De i denne paragraf indeholdte forskrifter finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fornyelse af beværterbevillinger.

Kommuneafstemning.

§ 17.

Stk. 1. Ved den i § 16 nævnte kommune-

afstemning skal der gives adgang til at stemme såvel om, hvorvidt der skal knyttes beværterbevilling af den omhandlede art til vedkommende ejendom, som om, hvorvidt bevillingen skal gives til den pågældende ansøger.

Stk. 2. Kommuneafstemningen foretages efter reglerne for kommunale valg på grundlag af de kommunale valglistes, således at valglisterne før afstemningen eventuelt bliver at berigtige i overensstemmelse med § 10 i lov om kommunale valg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 336 af 22. december 1953. Handelsministeren kan, for så vidt angår de heromhandlede kommuneafstemninger, efter forhandling med indenrigsministeren foreskrive de efter forholdets natur fornødne eller hensigtsmæssige lempelser i den kommunale valglovs bestemmelser.

Stk. 3. Ved opgørelsen af kommuneafstemningens resultat optælles stemmerne vedrørende begge de vælgerne forelagte spørgsmål hver for sig, jfr. stk. 1. Afgørelsen angående hvert spørgsmål træffes ved almindelig stemmeflerhed. Afstemningens resultat træder i stedet for kommunalbestyrelsens beslutning.

Stk. 4. Fører en kommuneafstemning til nægtelse af den ansøgte bevilling, kan sådan bevilling ikke i 5 år henholdsvis knyttes til den pågældende ejendom eller i vedkommende kommune gives til ansøgeren, jfr. dog herved § 20.

Stk. 5. Handelsministeren kan fastsætte nærmere forskrifter vedrørende den i § 16, stk. 2, omhandlede bekendtgørelse og om, hvorledes der bør forholdes ved de dør nævnte afstemningsbegæringers affattelse og

indgivelse, om kommunalbestyrelsens gennemgang af afstemningsbegæringerne, om affattelse af stemmesedler m. v.

Gæstgiverbevilling.

§ 18.

Stk. 1. Gæstgiverbevilling meddeles af amtsrådet, efter at kommunalbestyrelsen har udtalt sig om ansøgningen. I tilfælde af uenighed mellem de to råd afgøres sagen endeligt af handelsministeren.

Stk. 2. Gæstgiverbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke kan dog kun gives, såfremt kommunalbestyrelsen har indstillet dette. Bestemmelserne i § 16, stk. 2-4, og § 17 finder tilsvarende anvendelse.

Indgivelse af andragender om beværter- eller gæstgiverbevilling m. v.

§ 19.

Stk. 1. Andragende om beværter- eller gæstgiverbevilling indgives til politiet, men stiles til amtsrådet og skal indeholde oplysning om ansøgerens personlige og økonomiske forhold samt om, i hvilke lokaler virksomheden agtes drevet.

Stk. 2. Politiet videresender andragendet til kommunalbestyrelsen, ledsaget af oplysning om, hvorvidt ansøgeren opfylder de personlige betingelser for at opnå bevilling.

Stk. 3. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke mener at kunne anbefale et andragende om beværterbevilling eller om gæstgiverbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke, meddeles der straks andrageren underretning herom.

Kapitel IV.

Særlige bevillinger og tilladelser.

Overbevillingsnævnet.

§ 20.

Stk. 1. Overbevillingsnævnet vælges for to år ad gangen. Det består af en af handelsministeren udnævnt formand samt 4 medlemmer valgt af folketinget. Endvidere udpeger Den danske Købstadforening, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og sammenslutningen „Bymæssige Kommuner“ hver et medlem. Når sagen angår Kø-

benhavn, Frederiksberg eller Gentofte, træder samtlige de af fornævnte kommunale organisationer udpegede medlemmer tilbage og i stedet tiltrædes nævnet af to af kommunalbestyrelsen henholdsvis i København, Frederiksberg eller Gentofte udpegede medlemmer. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

Stk. 2. Overbevillingsnævnet kan efter indhentet erklæring fra vedkommende kom-

munalbestyrelse, i København fra magistraten, samt fra vedkommende bevillingsnævn og politimester udfærdige bevillinger til at drive beværtning eller gæstgiveri i de nedenfor anførte tilfælde:

- a) i badehoteller, i etablissementer, der hører til kur og badesteder, samt i andre tilfælde, hvor ganske særlige og bestemt angivne hensyn taler derfor,
- b) i teatre og andre til offentlig forlystelse indrettede bygninger og etablissementer samt i badeanstalter, på idrætspladser og lignende steder,
- c) i foreninger, der har faste lokaler, som til stadighed er tilgængelige for foreningsmedlemmerne,
- d) i jernbanestationer, lufthavne, rutebilstationer og lign.,
- e) i tilfælde, hvor grund eller lokaler tilhører staten og af denne er udlejet til bevillingsansøgeren,
- f) i tilfælde, hvor grund eller lokaler tilhører en kommune og af denne er udlejet til bevillingsansøgeren,
- g) i jernbanetog, luftfartøjer og skibe i fart,
- h) når det, uanset at den i medfør af § 13 fastsatte antalsgrænse for beværterbevillinger i købstæderne er overskredet, på grund af de foreliggende omstændigheder må anses for ønskeligt, at den pågældende bevilling meddeles.

Stk. 3. I de i stk. 2 under litra e-h angivne tilfælde kan bevilling kun gives eller fornyes af overbevillingsnævnet.

Stk. 4. I det i stk. 2 under litra f nævnte tilfælde kan bevilling kun meddeles, når den lokale bevillingsmyndighed og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler andragendet. I de sammesteds under litra b og c nævnte tilfælde kan bevilling med ret til udskænkning af stærke drikke kun meddeles, når bevillingsnævnet, på landet kommunalbestyrelsen, anbefaler andragendet. Det samme er tilfældet, dog kun for så vidt angår bevilling til beværtning med ret til udskænkning af stærke drikke, i de under litra a og h nævnte tilfælde.

Stk. 5. Overbevillingsnævnets afgørelser kan såvel af bevillingsnævnet, på landet kommunalbestyrelsen, som af ansøgeren inden 14 dage, efter at afgørelsen er kommet til den pågældendes kundskab, indankes for handelsministeren, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 6. De i denne paragraf omhandlede bevillinger bliver, bortset fra bevillinger, der meddeles i de i stk. 2 under litra g nævnte tilfælde, at medregne til bevillingstallet, når bevillinger meddeles efter kapitel II. Til bevillingerne kan der knyttes nærmere fastsatte vilkår og begrænsninger.

Stk. 7. Spørgsmål om fornyelse af bevillinger, meddelt i henhold til bestemmelserne i denne paragraf, afgøres af overbevillingsnævnet.

Stk. 8. Skønner kommunalbestyrelsen, bevillingsnævnet eller politiet, at der i en beværtning, der drives i henhold til bevilling efter denne paragraf, finder misbrug sted, skal derom ske indberetning til overbevillingsnævnet, der da efter nærmere undersøgelse af de påklagede forhold kan tilbage tage bevillingen. Overbevillingsnævnets beslutning kan inden 14 dage, efter at den er kommet til den pågældendes kundskab, indankes for handelsministeren, der træffer den endelige afgørelse.

Stk. 9. De nærmere regler for overbevillingsnævnets virksomhed fastsættes af handelsministeren. De med nævnets virksomhed forbundne udgifter afholdes af statskassen og bevilges på de årlige finanslove.

Lejlighedstilladelser.

§ 21.

Stk. 1. Ved særlige lejligheder såsom fester, møder, markeder, valg, midlertidige udstillinger og lign. kan politiet give tilladelse til, at en dertil udpeget person driver beværtning uden for de lokaler, til hvilke adkomst på beværternæring er erhvervet. Sådant tilladelse er dog uforholden ved højskoler, landbrugsskoler og lignende institutioners beværtning ved fælles måltider af deltagere i sammenkomster og møder.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte lejlighedstilladelser bør fortrinsvis meddeles kommunens beværtere, på landet også gæstgivere. Dette gælder dog ikke sådanne lejlighedstilladelser, der gives til beværtning ved møder, fester, basarer og lign., som afholdes i veldædigt eller almennyttigt øjemed, eller tilladelser, der gives til på landet at afholde dans og herunder at beværte.

Stk. 3. Lejlighedstilladelse til beværtning uden ret til udskænkning af stærke drikke ved møder eller fester kan for et tidsrum af

6 måneder ad gangen gives de i § 25, stk. 3, omhandlede forsamlingsbygninger.

Stk. 4. Tilladelse til udskænkning af stærke drikke må ikke gives til beværtere og gæstgivere uden ret til udskænkning af stærke drikke, og ved fester, møder og udstillinger må tilladelsen kun gives med samtykke af den eller dem, der lader samme afholde.

Stk. 5. For de i denne paragraf omhandlede tilladelser kan kommunalbestyrelsen fastsætte almindeligt begrænsende regler, ligesom kommunalbestyrelsen i kommuner, i hvilke der ikke findes beværteradkomster med ret til udskænkning af stærke drikke, kan fastsætte, at de heromhandlede lejlighedstilladelser ikke må gives med sådan ret.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 6 samt §§ 31, 32 og 33, stk. 2, 3, 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse på den i denne paragraf omhandlede beværtervirksomhed.

Stk. 7. Det retlige ansvar for en given tilladelses benyttelse påhviler såvel den i henhold til stk. 1 udpegede person som de for lokalernes administration ansvarlige personer.

Polititilladelser til beværtning fra faste stadepladser m. v.

§ 22.

Stk. 1. Politiet, i København magistraten, kan for 3 år ad gangen give personer, der opfylder betingelserne for at erhverve vandrebrev, jfr. næringsloven af 28. april 1931 § 37, tilladelse til fra vogn eller bod på en dertil anvist og af politiet godkendt fast stadeplads på gader eller pladser til fortæring på stedet at forhandle varme pølser med tilbehør, iscreme og smørrebød i pakker, samt at servere kaffe, te, kakao og mælk med brød. I sygdomstilfælde og lign. kan politiet, i København magistraten, tillade, at en anden navngiven person, der opfylder betingelserne for opnåelse af vandrebrev, benyttes som medhjælp. Politiet skal påse, at den pågældende vogn eller bod stedse er indrettet på sundhedsmæssig forsvarelig måde.

Stk. 2. Tilladelse udfærdiget i medfør af stk. 1 giver kun adgang til at drive virksomheden fra eet forretningssted i vedkom-

mende kommune. Når kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler dette, kan handelsministeren dog tillade, at virksomheden drives fra flere faste stadepladser i kommunen. Gives sådan tilladelse, skal der som bestyrer af hvert udsalgssted være ansat en person, der over for politiet godtgør, at han opfylder betingelserne for erhvervelse af vandrebrev. Med samtykke af handelsministeren kan vedkommende myndighed endvidere tillade, at virksomheden drives af selskaber m. v., der opfylder betingelserne for at erhverve beværteradkomst, jfr. § 3.

Stk. 3. For tilladelsen vil der være at erlægge en politikassen, i København kommunens kasse, tilfaldende afgift, der for personer udgør 10 kr. og for selskaber m. v. 50 kr., dog at bestemmelserne i § 5, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Fornyelse af tilladelsen sker vederlagsfrit.

Stk. 4. Politiet, i København magistraten, kan til enhver tid inddrage tilladelser udfærdiget i medfør af denne paragraf, når den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for tilladelsens udfærdigelse, eller tilladelsen har givet anledning til misbrug eller andet uheldigt forhold. Den trufne afgørelse kan indbringes for handelsministeren. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan give almindelige regler til fastsættelse af vilkårene for og til begrænsning af de nævnte tilladelser og kan herunder bestemme, at der vil være at erlægge en nærmere fastsat afgift for benyttelse af faste stadepladser på kommunens grund. Ligeledes kan der i politi- og sundhedsvedtægter fastsættes nærmere ordensforskrifter med hensyn til udøvelsen af den pågældende virksomhed.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2 og 6 finder tilsvarende anvendelse på de i denne paragraf omhandlede virksomheder.

Polititilladelser til dans, musicering, spil m. v. i beværtninger.

§ 23.

Stk. 1. Til i beværtninger at afholde offentlig dans eller maskerade eller lade opføre musikalske eller andre præstationer til underholdning for gæsterne udkræves

politiets tilladelse, for så vidt der efter de gældende bestemmelser ikke udkræves tilladelse af højere myndighed. Lignende tilladelse skal også erhverves af den beværter eller gæstgiver, der ønsker at stille billard, keglebane og lignende underholdningsspil til rådighed for sine gæster.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede tilladelser kan højst gives for 1 år ad gangen. Kom-

munalbestyrelsen kan give almindelige regler til fastsættelse af vilkårene for og til begrænsning af antallet af de nævnte tilladelser og kan bl. a. bestemme, at disse kun må gives til beværtninger uden ret til udskænkning af stærke drikke. For tilladelse betales en afgift efter kommunalbestyrelsens bestemmelse.

Kapitel V.

Frie næringer, beværtning i foreninger, marketenderivirksomhed m. v.

Sluttet bord, pensionatsvirksomhed.

§ 24.

Stk. 1. Til beværtning ved sluttet bord samt til at tage personer i logi i mindst en uge udkræves ikke adkomst efter nærværende lov.

Stk. 2. Den, der beværter ved sluttet bord, har ret til under måltidet at beværte med stærke drikke, så længe dette ikke giver anledning til drukkenskab eller anden uorden, og så længe den pågældende ikke overbevises om i øvrigt at have drevet beværtning med stærke drikke. Holder den, der beværter ved sluttet bord, sig ikke de nævnte betingelser efterrettelig, kan politiet efter een gang at have advaret den pågældende mod følgerne heraf give ham tilhold om ikke længere at beværte med stærke drikke ved sluttet bord. Overtrædelse af sådant tilhold straffes efter bestemmelserne i § 34, stk. 1. Den, over for hvem sådant forbud nedlægges, kan forlange politisag rejst til konstatering af, hvorvidt betingelserne for forbudets nedlæggelse har været til stede.

Stk. 3. Det nævnte forbud kan til enhver tid hæves af politiet og bortfalder 3 år efter, at det er givet eller, for så vidt det forinden måtte være overtrådt, 3 år efter udstået straf for overtrædelsen.

Beværtning i foreninger.

§ 25.

Stk. 1. I foreninger må udskænkning af stærke drikke for betaling kun finde sted, såfremt der haves næringsadkomst på beværternæring med ret til udskænkning af

stærke drikke i det pågældende lokale, eller såfremt tilladelse i medfør af § 21 er erhvervet. Dette gælder, uanset om udskænkningen sker uden fortjeneste for enkeltmand.

Stk. 2. Finder udskænkning sted i strid med bestemmelserne i stk. 1, påhviler ansvaret herfor såvel den pågældende ejer eller lejer af lokalet som foreningens bestyrelsesmedlemmer, når de vidende om forholdet ikke efter evne søger at hindre dette.

Stk. 3. Til sådanne forsamlingsbygninger i landkommuner, der har til formål at afgive lokaler til afholdelse af den stedlige befolknings møder, sportsøvelser m. v., kan der ikke knyttes beværterbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på sådanne forsamlingsbygninger, som dels har lokaler med selvstændig indgang for de i 1. punktum nævnte formål, dels har lokaler, der er indrettet til beværtningsbrug, jfr. § 9.

Marketenderivirksomhed.

§ 26.

Stk. 1. Ved marketenderivirksomhed forstås i denne lov beværtning i dertil indrettede lokaler i eller i tilknytning til fabrikker, værksteder, kontorer, kaserner, institutioner, arbejdspladser og tilsvarende steder for de der beskæftigede. Som beskæftigede kan tillige anses midlertidigt beskæftigede samt chauffører, kuske og bude med ærinde i den pågældende virksomhed m. v. Betegnelsen marketenderi må kun anvendes for virksomheder, der drives under iagttagelse af reglerne i nedenstående stk. 2-10.

Stk. 2. Til at drive marketenderi udkræves tilladelse fra politiet, i København magistraten. Sådant tilladelse giver ikke ret til udsækning af andre stærke drikke end øl af den i § 1, stk. 3, nævnte art. Når behørig kontrol med marketenderiet kan føres, og dette i øvrigt opfylder de i denne paragraf fastsatte betingelser, kan tilladelse kun nægtes, når ganske særlige omstændigheder taler mod dens meddelelse.

Stk. 3. Marketenderitilladelse giver alene ret til beværtning for de i virksomhederne eller på vedkommende arbejdsplads, såsom et havneområde, beskæftigede personer. Salg af tobaksvarer vil alene kunne finde sted til tilfredsstillelse af de pågældendes behov på stedet.

Stk. 4. Marketenderitilladelse kan alene gives til en virksomhed eller en flerhed af virksomheder eller, efter aftale med vedkommende virksomhed eller virksomheder, til en sammenslutning af de der beskæftigede. For så vidt angår arbejdspladser, der ikke er knyttet til bestemte virksomheder, gives tilladelsen til en sammenslutning af de beskæftigede. Til at forestå den daglige drift skal være ansat en til politiet, i København magistraten, anmeldt marketender. Det retlige ansvar for marketenderiets tilbørlige drift påhviler såvel marketenderitilladelsens indehaver som marketenderen. Marketenderens løn må hverken helt eller delvis beregnes som en procentdel af omsætningen af stærkt øl. Handelsministeren kan fastsætte nærmere forskrifter med henblik på afgrænsning af de til marketenderiet adgangsberechtigede samt til sikring af og kontrol med, at alene disse beværetes, og at misbrug af tilladelsen ej heller i øvrigt finder sted.

Stk. 5. Marketenderier må længst holdes åbne i tiden fra $\frac{1}{2}$ time før arbejdstidens begyndelse til $\frac{1}{2}$ time efter dennes ophør. Politiet kan dog, hvor forholdene taler herfor, tillade, at et marketenderi holdes åbent i indtil $1\frac{1}{2}$ time efter arbejdstidens ophør.

Stk. 6. I marketenderier må ikke udsæk-

kes stærkt øl uden for de i vedkommende virksomhed fastsatte spisetider. Andre stærke drikke end øl af den i § 1, stk. 3, nævnte art må ikke nydes i marketenderier. Det er forbudt at tilbageholde arbejds løn til dækning af skyld i marketenderier for stærkt øl. Bestemmelserne i § 32 finder tilsvarende anvendelse på marketenderier.

Stk. 7. Såfremt der i et marketenderi jævnlige forekommer drukkenskab, eller tilladelsen i øvrigt misbruges, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, med godkendelse af handelsministeren fratage marketenderiet retten til at udsække stærkt øl i en nærmere fastsat tid eller endog, når groft og vedvarende misbrug har fundet sted, inddrage tilladelsen.

Stk. 8. Bestyrere af marketenderier må ikke udøve handelsnæring, ligesom der ikke fra lokaler, der er indrettet til marketenderivirksomhed, må drives nogen næring, til hvis udøvelse der kræves næringsbrev. Såfremt der fra de pågældende lokaler fordeles varer i henhold til næringsloven af 28. april 1931 § 10, må der ikke udleveres andre stærke drikke end øl.

Stk. 9. Efter marketenderiets lukketid, jfr. stk. 5, må der ikke finde servering sted. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, der bekostes af vedkommende virksomhed, samt ved sammenkomster foranstaltet af organisationer af de på virksomheden beskæftigede, i hvilke udenforstående ikke deltager. I disse tilfælde skal forudgående anmeldelse til politiet finde sted.

Stk. 10. Anvendelse af marketenderilokaler efter marketenderiets lukketid til afholdelse af sammenkomster, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtningen, jfr. bestemmelsen i § 1, stk. 7, kræver tilladelse fra politiet i hvert enkelt tilfælde. Sådant tilladelse kan kun gives, såfremt der i sammenkomsten alene deltager de i vedkommende virksomhed m. v. beskæftigede samt gæster i følge med disse.

Kapitel VI.

Handel med og fordeling af stærke drikke.

§ 27.

Stk. 1. Enhver næringsdrivende, der ønsker at sælge stærke drikke, jfr. § 1, stk. 6,

skal, inden virksomheden påbegyndes, gøre anmeldelse herom til politimesteren, i København magistraten.

Stk. 2. Næringsdrivende på landet kan kun påbegynde detailsalg af stærke drikke, når kommunalbestyrelsen har meddelt tilladelse dertil. Kommunalbestyrelsens tilladelse skal være knyttet til et bestemt lokale. Flytning til andet lokale kan alene finde sted med kommunalbestyrelsens samtykke. Kommunalbestyrelsens tilladelse gives for 8 år ad gangen. Tilladelsen kan begrænses til alene at angå salg af øl og vin eller en af disse varer, men kan i øvrigt ikke begrænses eller betinges.

Stk. 3. Politimesteren, i København magistraten, påtegner næringsbrevet om sket anmeldelse. Med hensyn til næringsbreve på landet finder påtegning dog først sted, når kommunalbestyrelsens tilladelse godtgøres at foreligge. I påtegningen vil tilladelsens gyldighedstid være at anføre, ligesom det udtrykkeligt skal angives, hvorvidt tilladelsen er begrænset til udelukkende at angå visse stærke drikke, jfr. stk. 2. Fornyes kommunalbestyrelsens tilladelse efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede tidsfrist, vil adkomstbrevet ligeledes være at påtegne herom af politimesteren.

Stk. 4. Ved et næringsbrevs påtegning i overensstemmelse med forskrifterne i stk. 3, 1. pkt., erlægges en vedkommende kommunes kasse tilfaldende afgift, der for personer udgør 150 kr. og for selskaber m. v. 375 kr. Bestemmelserne i § 5, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse i.

Stk. 5. De i stk. 1-4 indeholdte forskrifter finder tilsvarende anvendelse med hensyn til

brugsforeninger, der fordeler stærke drikke inden for medlemskredsen. De i stk. 3 omhandlede påtegninger vil være at anføre på et i overensstemmelse med reglerne i næringsloven af 28. april 1931 § 11 udfærdiget særligt legitimationsbevis.

Stk. 6. Omførsel af stærke drikke til forhandling er forbudt, bortset fra her i landet næringsberettigedes omførsel af varer efter vedkommende kundes anmodning.

§ 28.

Stk. 1. Vederlagsfri uddeling af stærke drikke på udstillinger, ved licitationer og auktioner er forbudt. Ved vinauktioner og lign. kan politiet dog tilstå undtagelser herfra.

Stk. 2. I butikker og brugsforeningers uddelingslokaler eller i disses umiddelbare nærhed, såsom i lager- eller baglokaler, den til ejendommen hørende gård m. v., må udskænkning af stærke drikke for besøgende eller kunder ikke finde sted hverken for betaling eller uden betaling. Dog kan næringsdrivende, hvis hovedvirksomhed er fremstilling af eller handel med vin, ved henvendelse til politiet få tilladelse til i deres forretningslokaler som smagsprøver at udskænke vin uden betaling, og sådan tilladelse bør kun nægtes, når særlige omstændigheder taler mod dens meddelelse.

Stk. 3. Stærke drikke må ikke forhandles eller udleveres under sådanne omstændigheder, at der foreligger en åbenbar omgåelse af reglerne om udskænkning.

Kapitel VII.

Personalet i bevaertninger og gæstgiverier.

§ 29.

Stk. 1. Enhver, der antages til medhjælp i en bevaertning eller et gæstgiveri, skal senest på den dag, da han påbegynder sin virksomhed i forretningen, meddele værten sit fulde navn, fødselsår og -dag samt fødested. Bevaertere og gæstgivere må i deres virksomhed kun benytte medhjælper, der har meddelt dem disse oplysninger. Oplysningerne skal af værten optegnes og opbevares, så længe han har vedkommende som medhjælper. Bevaertere og gæstgivere, som af politiet derom har fået pålæg, skal give

politiet meddelelse om de modtagne oplysninger. Meddelelse skal være politiet i hænde inden 24 timer efter, at medhjælperen har påbegyndt sin virksomhed i forretningen. Ophører tjenesteforholdet, skal meddelelse herom ligeledes gives politiet inden 24 timer.

Stk. 2. Politiet kan, når de i § 2, stk. 1, nr. 5, angivne omstændigheder skønnes at foreligge, forbyde en person at virke som medhjælper i nærmere angivne bevaertninger eller gæstgiverier eller, om det findes påkrævet, alle bevaertninger og gæstgiverier

inden for politikredsen. Politiets beslutning iværksættes ved tilhold til medhjælperen og, hvis det anses for påkrævet, tillige ved pålæg til værten. Når forholdene giver anledning hertil, kan politiet endvidere meddele værten og personalet i en beværtning eller et gæstgiveri tilhold om ikke at nyde stærke drikke sammen med gæsterne. Sådant tilhold kan efter omstændighederne også meddeles personer, der leverer underholdningsmusik. Politiets bestemmelse kan indbringes for højere myndighed i overensstemmelse med forskrifterne i § 30, stk. 4. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

Stk. 3. I beværtninger og gæstgiverier med ret til udskænkning af stærke drikke må der, bortset fra værtens hjemmeværende børn og børnebørn, ikke anvendes kvindeligt serveringspersonale eller garderobebetjening under 18 år. Politiet kan gøre undtagelse fra bestemmelsen i dette stykkes 1. punktum for kvinder, der agtes antaget til oplæring i tjenerfaget, jfr. lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold, når det skønnes, at forholdene på det pågældende lærested gør det forsvarligt at tillade anvendelsen af unge kvinder dér. I toiletter må kun personer over 18 år beskæftiges.

Kapitel VIII.

Lukkebestemmelser, udskænkning for unge m. v.

Beværtningers lukketid.

§ 30.

Stk. 1. Beværtninger, hvor spise- og drikkevarer er genstand for offentlig forhandling til fortæring på stedet, skal holdes lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. I politivedtægten kan det dog bestemmes, at beværtninger skal lukkes til et tidligere tidspunkt end kl. 24. Kommunalbestyrelsen kan endvidere, når særlige ædruelighedsmæssige hensyn taler derfor, fastsætte, at bestemt angivne beværtninger med ret til udskænkning af stærke drikke skal lukke til et nærmere fastsat tidspunkt, der ligger før almindelig lukketids indtræden.

Stk. 2. Politiet kan give et af kommunalbestyrelsen nærmere fastsat antal bevaertere tilladelse til at holde åbent efter kl. 24 eller den i henhold til stk. 1, 2. pkt., eventuelt fastsatte tidligere lukketid, dog længst til et af kommunalbestyrelsen fastsat tidspunkt. Tilladelsen kan til enhver tid tilbagetages af politiet, såfremt dens benyttelse giver anledning til uorden eller ulemper. For tilladelsen ydes til kommunens kasse en årlig afgift, der fastsættes for hvert enkelt tilfælde af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Ved beslutning af kommunalbestyrelsen kan det endvidere fastsættes, at der ikke i beværtninger må udskænkes eller nydes stærke drikke i tiden fra kl. 5 til kl. 8. Træffes sådan bestemmelse, kan det samtidig fastsættes, at der ikke i handlendes og andre

næringsdrivendes samt brugsforeningers butikker og udleveringssteder i det pågældende tidsrum må forhandles eller fordeles stærke drikke. Det samme gælder salg af stærke drikke i håndkøb fra apoteker og disses udsalgssteder.

Stk. 4. Hvis der på grund af særlige forhold opstår fare for den offentlige ro og orden, kan politiet i det omfang, det skønnes nødvendigt, som en forbigående foranstaltning forbyde udskænkning af og handel med stærke drikke i politikredsen eller i en del af denne og efter omstændighederne påbyde de pågældende forretningers lukning. Den trufne beslutning kan indankes for justitsministeren, der efter forhandling med handelsministeren afgør sagen. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

Stk. 5. Handelsministeren kan, når almene hensyn taler derfor, gøre undtagelse fra de gældende regler om lukketid over for beværtninger i jernbanestationer, rutebilstationer, lufthavne og lign.

Stk. 6. Efter anbefaling af kommunalbestyrelsen kan politiet i ganske særlige tilfælde, såsom for nytårsnat og for valgnætter, dispensere fra de almindelige lukketidsregler.

§ 31.

Stk. 1. Når et kvarter er gået efter den for vedkommende beværtning gældende lukketid, må lokalerne ikke benyttes til

ophold for nogen, bortset fra hvad opgørelsen af dagssalgets regnskab og lokalernes rengøring og bevogtning nødvendiggør.

Stk. 2. Det tidspunkt, efter hvilket gæster ikke må forblive i beværtningen, skal angives ved tydelige opslag i beværtningslokalerne eller ved indgangen til disse efter politiets nærmere bestemmelse. Enhver gæst er pligtig at forlade beværtningen, så snart han af beværtningspersonalet er gjort opmærksom på eller i øvrigt er vidende om, at nævnte tidspunkt er kommet. I den tid, i hvilken gæster ikke må opholde sig i lokalerne, må disses vinduer ikke uden politiets tilladelse være tildækket.

Stk. 3. Sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber skal efter det i stk. 2 nævnte tidspunkt foregå i særlige, fra de almindelige beværtningslokaler adskilte lokaler. Politiet kan dog give tilladelse til at benytte de almindelige beværtningslokaler. Foreningens bestyrelse eller selskabets arrangører er ansvarlige for, at der ikke deltagere uvedkommende i sammenkomsten. Det samme gælder forretningens vært, medmindre det godtgøres, at han har gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges for at overvåge lukkebestemmelsernes overholdelse.

Stk. 4. Efter det i stk. 1 nævnte tidspunkt må uvedkommende ikke indfinde sig eller forblive i lokaler, der er forbeholdt en forening eller et sluttet selskab.

*Udbetaling af arbejds løn.
Udskænkning for unge og berusede.*

§ 32.

Stk. 1. Udbetaling eller fordeling af arbejds løn må ikke finde sted i beværtninger eller gæstgiverier.

Stk. 2. I beværtninger eller gæstgiverier er det forbudt enhver at skænke eller lade skænke stærke drikke for personer, der må antages at være berusede, og for personer, der ikke er fyldt og heller ikke kan antages at være fyldt 18 år. Politiet kan, når forholdene taler derfor, forbyde beværttere at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende beværtning. Bevilingshaveren er ansvarlig for sine medhjælperes overtrædelse af forskrifterne i dette stykke. Er den daglige drift overladt en af vedkommende myndighed godkendt bestyrelse, gælder bestemmelserne i § 6, stk. 5.

Stk. 3. Næringsdrivende eller brugsforeninger, der sælger eller fordeler stærke drikke, må ikke udlevere sådanne til personer, der må antages at være berusede, og ej heller til de i stk. 2 nævnte unge personer, for så vidt der er grund til at formode, at de pågældende agter at anvende varerne til eget forbrug.

Særlige bestemmelser om beværtninger og gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke.

§ 33.

Stk. 1. Såvel uden for som i beværtninger og gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke skal der på et iøjnefaldende sted være anbragt et skilt, der tydeligt angiver forretningens nævnte karakter.

Stk. 2. I sådanne beværtninger må værten og de, der går ham til hånde, hverken for betaling eller uden betaling skænke stærke drikke til nogen eller hjælpe nogen til nydelse af sådanne eller stille sine lokaler til rådighed til sådant formål.

Stk. 3. Ligeledes er det forbudt gæsterne at nyde medbragte stærke drikke, og værten og de, der går ham til hånde, må ikke finde sig i, at dette sker. Ej heller må værten eller andre nyde stærke drikke i serveringslokalerne.

Stk. 4. Den, der driver beværtning eller gæstgiveri uden ret til udskænkning af stærke drikke, må ikke opbevare stærke drikke i den ejendom, hvori beværtningen drives; ej heller må han opbevare stærke drikke på steder i ejendommens nabolag, hvorover han har rådighed. Dette gælder også hans medhjælper og medlemmer af hans husstand.

Stk. 5. I beværtninger eller gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke må øl i flasker kun serveres, når det på flaskerne udtrykkeligt er angivet, at varerne ikke hører til de i § 1 omhandlede stærke drikke. Det er værtens pligt ved indkøb af alle drikkevarer at sikre sig, at sådan angivelse udtrykkeligt er anført på flasker og anden emballage.

Stk. 6. Den, der driver beværter- eller gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke, må ikke ved sluttet bord beværte med sådanne drikke.

F. t. beværterlov.

Kapitel IX.

Straffebestemmelser, politiforholdsregler m. v.

Straffebestemmelser.

§ 34.

Stk. 1. Den, der uden behørig næringsadkomst forhandler, fordeler eller beværter med stærke drikke, straffes med bøder på ikke under 50 kr. I gentagelsestilfælde og når den ulovlige virksomhed drives som næringsvej, eller når den pågældende er vært i en beværtning eller et gæstgiveri uden ret til udskænkning af stærke drikke, er straffen bøder på ikke under 100 kr. eller hæfte. Under skærpene omstændigheder, herunder når virksomheden drives på en sådan måde, at utugt, hasardspil eller andre strafbare handlinger derved fremmes, kan straffen stige til fængsel i indtil 6 måneder.

Stk. 2. Den, der uden behørig næringsadkomst driver beværtning uden udskænkning af stærke drikke, straffes med bøder, i gentagelsestilfælde på ikke under 25 kr.

Stk. 3. Den, der gør sig skyldig i overtrædelse af bestemmelserne i §§ 27, 28, stk. 2-3, 32, stk. 2-3, 33, stk. 2, eller 35-36, eller de i medfør af samme udfærdigede forskrifter eller påbud, straffes med bøder på ikke under 25 kr. Det samme gælder den, der gør sig skyldig i overtrædelse af §§ 29, 30, 31, stk. 1, og 33, stk. 3-5. Under skærpene omstændigheder kan straffen stige til hæfte.

Stk. 4. Den, der lader sig beværte med, køber eller på anden måde forskaffer sig spise-, drikke- eller tobaksvarer, vidende om, at disses afsætning finder sted i strid med nærværende lovs bestemmelser, straffes med bøder på ikke under 10 kr. Samme straf ifalder den, der i øvrigt overtræder bestemmelserne i denne lov eller de i medfør af samme udfærdigede forskrifter og påbud, for så vidt ikke højere straf i medfør af andre bestemmelser derved er forskyldt.

Stk. 5. Bøder for overtrædelse af bestemmelserne i denne lov tilfalder statskassen. Den ved forsætlig overtrædelse af loven indvundne fortjeneste eller et beløb, der skønnes at svare hertil, kan ved dommen inddrages i statskassen.

Stk. 6. En i anledning af overtrædelse af nærværende lov rejst sag kan ikke afgøres ved vedtagelse af bøde, der ligger under det

for det foreliggende tilfælde fastsatte minimum.

Stk. 7. Sager vedrørende overtrædelse af denne lov behandles som politisager.

Forbrydelse af næringsadkomst m. v.

§ 35.

Stk. 1. Bliver den, der driver beværtning uden ret til udskænkning af stærke drikke eller gæstgiveri med eller uden sådan ret, dømt for anden gang efter § 34, stk. 1, 2.-3. pkt., kan der ved dommen tillige træffes bestemmelse om, at den pågældendes næringsadkomst skal være undergivet politiets bestemmelse. Ved hyppigere gentagelser vil næringsadkomsten ved dommen være at frakende den pågældende.

Stk. 2. Bliver en næringsdrivende gentagne gange dømt for overtrædelse af bestemmelserne i denne lovs § 28, stk. 2-3, kan det ved dommen bestemmes, at den pågældendes ret til at handle med stærke drikke skal være forbrudt enten for bestandig eller for et i dommen fastsat tidsrum.

Stk. 3. Er nogen dømt til at have sin næringsadkomst undergivet politiets bestemmelse, kan politiet foruden at give den pågældende advarsler opstille sådanne vilkår for fortsættelsen af hans næringsdrift, som skønnes nødvendige eller formålstjenlige for at sikre forretningens lovlige drift, samt i kortere eller længere tid undtage ham retten til at udøve næringen. Politiets bestemmelser i så henseende kan indbringes for handelsministeren. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning. Såfremt den dømte efter dommens afsigelse i 5 år har drevet næringen uden efter politiets skøn at have givet grundet anledning til klage, kan han forlange politiets skriftlige anerkendelse heraf, og den nævnte virkning af dommen er dermed bortfaldet.

Stk. 4. Når der i en beværtning eller et gæstgiveri jævnlig forefalder drukkenskab eller anden uorden til ulempe for omboende, vejfarende eller forretningens gæster, eller denne drives på en sådan måde, at utugt eller uterlighed, hasardspil eller andre for-

bryderiske handlinger derved fremmes, eller forretningen afgiver skjulested for forbrydere eller af politiet eftersøgte personer eller ved forbrydelse erhvervede koster, kan den næringsberettigede, efter at han een gang uden tilstrækkelig virkning er blevet advaret af politiet, såfremt han har ladet det mangle på fornødent tilsyn eller i øvrigt er ansvarlig for de nævnte misligheder, under en politisag dømmes til at have sin næringsadkomst undergivet politiets bestemmelse og i gentagelsestilfælde til at have den forbrudt. Det samme gælder, for så vidt værten eller nogen af betjeningen gentagne gange har vist sig beruset i forretningen, eller for så vidt værten oftere har vist sig beruset på andre offentlige steder.

Politiforholdsregler m. v.

§ 36.

For så vidt det af hensyn til sædeligheden, ædrueligheden eller opretholdelsen af ro og orden må anses for nødvendigt, skal politiet forbyde en beværter eller en gæstgiver i sin virksomhed eller i sin i nærheden beliggende bolig eller ejendom som gæster, logerende, medhjælpere el. lign. at have personer, der søger fortjeneste ved utugt. De pågældende skal af politiet navngives og om fornødent påvises for værten. Politiet kan i forbin-

delse med forbudet forbyde sådanne personer at indfinde sig de nævnte steder. Når forholdene taler derfor, kan politiet endvidere forbyde, at der i de pågældende beværter- eller gæstgivervirksomheder anvendes kvindeligt serveringspersonale, garderobe- eller toiletbetjening m. v. Politiets bestemmelse i de nævnte henseender kan indbringes for højere myndighed i overensstemmelse med forskrifterne i § 30, stk. 4. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

§ 37.

Såfremt det ved dom eller ved den skyldiges egen erkendelse er godtgjort, at beværtning eller gæstgiveri drives uden behørig adkomst, og den ulovlige næringsdrift trods politiets advarsel fortsættes, kan politiet lade indgangsdøren til de lokaler, hvor den ulovlige næring drives eller fortsættes, forsegle og skiltet, hvor sådant er anbragt, fjerne.

§ 38.

Der vil ikke kunne nægtes politiet adgang til de til en beværtning eller et gæstgiveri hørende lokaler eller rum. Tilsvarende regel gælder, for så vidt angår marketenderier samt de i henhold til § 1, stk. 7, godkendte udlejningsvirksomheder.

Kapitel X.

Ophør af næringsret.

Bortfald af næringsadkomster.

§ 39.

Stk. 1. Næringsadkomst på beværter- og gæstgivernæring bortfalder:

- 1) ved adkomsthaverens død, jfr. dog stk. 3 og 4,
- 2) ved, at adkomsthaveren ophører at have bopæl her i landet,
- 3) ved adkomsthaverens umyndiggørelse, eller når han sættes under lavværgemål,
- 4) ved, at tidsbegrænset adkomst ikke ved periodens udløb fornyes,
- 5) ved ikke-benyttelse af adkomsten, jfr. stk. 5,
- 6) ved frasigelse af adkomsten, jfr. stk. 6,

- 7) ved adkomstens forbrydelse, jfr. stk. 7 og 8,
- 8) ved ekspropriation, jfr. § 40.

Stk. 2. For så vidt direktionen eller noget medlem af bestyrelsen i de i § 3 omhandlede selskaber ophører at opfylde de i § 2, nr. 1-4, foreskrevne betingelser, vil indberetning herom inden 14 dage være at gøre til politiet, i København magistraten. Inden 3 måneder må det over for politiet, i København magistraten, godtgøres, at direktions- og bestyrelsesmedlemmerne på ny opfylder de fornævnte betingelser. Ethvert af direktionens og bestyrelsens medlemmer, der er vidende om forholdet, er pligtigt til at påse,

at den fornævnte indberetning rettidig finder sted. Københavns magistrat drager omsorg for at underrette politiet om de til denne gjorte indberetninger.

Stk. 3. Ved en mands død går adkomst ifølge bevilling over til den indtil hans død med ham samlevende hustru under forudsætning af, at hun over for politiet godtgør at opfylde betingelserne i § 2, nr. 2 og 4. § 2, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Konkurs- og dødsboer har ret til ved en godkendt bestyrer, jfr. § 6, indtil 1 år efter konkursens eller dødsfaldets indtræden at fortsætte fallentens eller den afdødes beværter- eller gæstgivervirksomhed i likvidations-, overdragelses- eller lignende øjemed. I særlige tilfælde kan politiet, i København magistraten, forlænge den fornævnte frist.

Stk. 5. Adkomst ifølge bevilling, der uafbrudt i 2 år ikke har været udøvet, er derved bortfaldet, selv om adkomsten i løbet af de 2 år er blevet fornyet. Ved fornyelsen kan det dog bestemmes, at tiden før fornyelsen helt eller delvis ikke skal medregnes til de 2 år.

Stk. 6. Frasigelse sker ved tilbagegivelse af adkomstbrevet til politimesteren, i København magistraten, eller ved hos denne at lade adkomsten få fornøden påtegning om frasigelsen.

Stk. 7. Når adkomsthaveren ved dom findes skyldig i et strafbart forhold, kan adkomsten ved dommen frakendes ham i overensstemmelse med reglerne i straffelovens § 79.

Stk. 8. Forbryder nogen sin næringsadkomst, bortfalder beføjelsen til at drive næringen straks, når endelig dom er faldet. Dommen skal af vedkommende domstol meddeles den myndighed, der har udstedt næringsadkomsten.

Stk. 9. De i stk. 1, nr. 4, 5 og 8, jfr. stk. 5 og § 40, anførte bortfaldsgrunde finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår adkomst til detailsalg eller fordeling af stærke drikke på landet, jfr. § 27.

Stk. 10. Handelsministeren kan, såfremt den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler dette, gøre undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, og stk. 2.

Stk. 11. Bortfalder retten til at drive en i denne lov omhandlet næring, skal adkomstbrevet inden 1 måned tilbageleveres til den myndighed, der har udfærdiget det, eller, for så vidt angår de i § 27 omhandlede adkomster, indleveres til påtegning hos vedkommende myndighed.

Ekspropriation.

§ 40.

Stk. 1. I købstæderne kan kommunalbestyrelsen og på landet amtsrådet efter indhentet erklæring fra de i sagen interesserede kommunalbestyrelser bestemme, at en bevilling til beværtning eller gæstgiveri mod erstatning skal inddrages 1) for at bringe antallet af beværtninger ned; 2) for at overdrage bevillingen til et i overensstemmelse med § 13, stk. 5, ledet selskab eller 3) for at standse driften af en virksomhed, hvis beliggenhed, lokaler eller driftsmåde gør dette ønskeligt, uden at der dog er tilstrækkeligt grundlag for ad anden vej at standse driften, jfr. §§ 9 og 35. Tilsvarende bestemmelser kommer til anvendelse, for så vidt angår adkomster til detailsalg eller fordeling af stærke drikke på landet, jfr. § 27.

Stk. 2. Erstatningen fastsættes af en kommission, bestående af to i København og købstæderne af kommunalbestyrelsen og på landet henholdsvis af amtsrådet og kommunalbestyrelsen valgte medlemmer og to af handelsministeren valgte medlemmer samt en af ministeren valgt formand. Udgifterne ved kommissionen udredes af kommunens kasse.

Stk. 3. Erstatningen, der udredes af kommunens kasse, kan ikke overstige de til etablering, overtagelse og udvidelse af forretningen medgæede udgifter med fradrag af, hvad der måtte være indtjent ud over passende vederlag for arbejde og risiko.

Stk. 4. I øvrigt bliver erstatningen at fastsætte efter billigt hensyn til alle omstændigheder. Dog skal erstatning ikke ydes for den værdiforøgelse, som er forårsaget ved stats- eller kommunale indskrænkninger i antallet af konkurrerende virksomheder, og hensyn bliver at tage til værdien af den næringsvirksomhed, som endnu står adkomsthaveren åben efter tabet af den eksproprierede bevilling.

Stk. 5. Såfremt den næringsdrivende er dømt til at have sin næringsadkomst undergivet politiets bestemmelse, jfr. § 35, skal der ved erstatningens fastsættelse tages

hensyn hertil, og i intet tilfælde må der tillægges den næringsdrivende mere end halvdelen af det beløb, han uden denne omstændighed ville have haft krav på.

Kapitel XI.

Formularer, tilsyn, overgangsbestemmelser, ikrafttræden m. v.

Formularer, tilsyn.

§ 41.

Handelsministeren kan fastsætte formen for de af denne lov omfattede næringsadkomster, tilladelser, anmeldelser til myndighederne og begæringer om udfærdigelse af adkomstbreve, ligesom ministeren er beføjet til at træffe de for tilsynet med lovens overholdelse fornødne foranstaltninger og herunder foreskrive, hvilke oplysninger der normalt bør tilvejebringes ved behandlingen af andragender efter denne lov.

Overgangsbestemmelser.

§ 42.

Stk. 1. De ved lovens ikrafttræden udfærdigede næringsadkomster på gæstgiveri i købstæderne er fremtidig undergivet de i denne lov fastsatte bestemmelser om fornyelse af gæstgiverbevillinger. Adkomsterne har kun gyldighed for det i medfør af § 4 fastsatte åremål, der regnes fra lovens ikrafttrædelsesdag, men kan ved udløbet af dette åremål fornyes i overensstemmelse med de i denne lov fastsatte forskrifter.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede næringsadkomster skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten. Vedkommende

myndighed udfærdiger vederlagsfrit en bevilling på gæstgiveri og forsyner denne med påtegning om dens gyldighedstid.

Stk. 3. Allerede udfærdigede tilladelser til at drive marketenderi skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten, som derefter udfærdiger den fornødne tilladelse, såfremt vedkommende marketenderi opfylder betingelserne i § 26.

Stk. 4. Den, der ved nærværende lovs ikrafttræden forener adkomst på beværter- eller gæstgivernæring med anden næring, beværer sådan ret uanset bestemmelserne i nærværende lovs § 11.

Ikrafttræden m. v.

§ 43.

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. oktober 1958. Samtidig ophæves lov nr. 129 af 15. marts 1939, lov nr. 261 af 27. maj 1950 og lov nr. 123 af 28. marts 1951 samt § 25 i lov nr. 286 af 18. juni 1951.

Stk. 2. Ministeren for Grønland bemyndiges til efter forhandling med handelsministeren ved kongelig anordning at sætte loven helt eller delvis i kraft i Grønland med de ændringer, som de særlige grønlandske forhold måtte tilsige.

Bemærkninger til lovforslaget.

Da handelsministeriet i sin tid nedsatte kommissionen af 1947 angående alkoholspørgsmålet, fik kommissionen til opgave at videreføre og afslutte de undersøgelser og overvejelser, den tilsvarende kommission af 1934 — hvis arbejde resulterede i den gældende beværterlov — ikke havde nået at tilendebringe. Kommissionen fik herunder i opdrag eventuelt at fremkomme med forslag om ændringer i den bestående lov, lov nr. 129 af 15. marts 1939

om beværtning og gæstgiveri samt om handel med stærke drikke.

I 1949 afgav kommissionen en betænkning vedrørende ændringer i beværterlovgivningen, 1. del, alene omhandlende spørgsmålet om gennemførelse af regler til beskyttelse af betegnelsen hotel. I 1954 forelå 2. del af kommissionens betænkning vedrørende ændringer i beværterlovgivningen indeholdende et udkast til en lov om omfattende ændringer

i den gældende lov, i hvilket lovudkast også var indarbejdet regler til beskyttelse af hotelbetegnelsen.

Efter at betænkningen havde været forelagt de interesserede ministerier og organisationer til udtalelse, udarbejdede handelsministeriet et forslag til lov om ændringer i beværterloven. Dette lovforslag, der i alt væsentligt byggede på kommissionens lovudkast, blev fremsat i folketingssamlingen 1955-56 (folketingets forhandlinger sp. 3009 ff., jfr. till. A., sp. 1473 ff.). De indhentede erklæringer var optrykt som bilag til lovforslaget. Forslaget blev efter at have været underkastet 1. behandling (folketingets forhandlinger sp. 3417 ff.) henvist til behandling i et udvalg, der imidlertid ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingssamlingens slutning.

I uændret skikkelse blev lovforslaget derefter fremsat i folketingssamlingen 1956-57 (folketingets forhandlinger sp. 28, jfr. till. A., sp. 57) og blev efter at have gennemgået 1. behandling (folketingets forhandlinger sp. 384) påny henvist til behandling i et udvalg. Heller ikke dette udvalg nåede imidlertid at afslutte sit arbejde inden samlingens slutning, idet folketinget blev opløst ved udskrivning af valg i foråret 1957. Udvalgets arbejde var dog meget vidt fremskredet. Det havde holdt en lang række møder, herunder med forhandling med ministeren, ligesom der foreligger en omfattende brevveksling mellem udvalget og ministeriet.

De foran omtalte tidligere lovforslag indeholdt, som det vil vides, en bemyndigelse for ministeren til at lade den gældende lov med senere ændringslove optrykke som lovebekendtgørelse, jfr. forslagenes § 25.

Ved det videre arbejde med sagen har man imidlertid fundet, at antallet af ændringsforslag er så betydeligt, at det kan være vanskeligt at bevare oversigten over lovens indhold, og man har derfor anset for hensigtsmæssigt at udarbejde et forslag til en ny beværterlov, hvori er indarbejdet de tidligere foreslåede og en del af de med udvalget drøftede yderligere ændringsforslag samt enkelte nye ændringsforslag, jfr. nærmere nedenfor ved de enkelte paragraffer.

Udover hvad der følger af, at forslagens opbygning således er ændret samt af, at enkelte lovhenvisninger, data og benævnelser i mellemtiden har måttet ajourføres, adskiller nærværende forslag sig som foran antydnet også på en række andre punkter fra de tidligere forslag.

Efter forhandling med det i sidste samling nedsatte folketingsudvalg er således den i den gældende lovs § 2, stk. 2, indeholdte regel om, at personer, der lever i ægteskab, kun kan erhverve adkomst i henhold til beværterloven, for så vidt den anden

ægtefælle ikke allerede måtte være i besiddelse af sådan adkomst eller adkomst i henhold til næringsloven, foreslået slettet.

Efter aftale med nævnte udvalg er endvidere det oprindelig fremsatte forslag om gennemførelse af regler til beskyttelse af hotelbetegnelsen — de tidligere forslags § 8 — frafaldet.

Endelig er efter henstilling fra et flertal inden for udvalget foretaget en ændring i det foreliggende forslags § 26 (marketenderibestemmelsen), hvorved organisationer af de på en virksomhed beskæftigede får adgang til efter marketenderiets sædvanlige lukketid i marketenderilokalerne at foranstalte sammenkomster med beværtning. En forudsætning herfor er dog, at der sker forudgående anmeldelse til politiet, samt at ingen udenforstående deltager. De nævnte sammenkomster sidestilles herved med sammenkomster, der bekostes af vedkommende virksomhed, hvilke sidste sammenkomster man ved de tidligere forslags udformning ikke havde ment at kunne forbyde afholdt i den sædvanlige lukketid.

Herudover har imidlertid en række i mellemtiden modtagne henvendelser og konkret opståede problemer givet anledning til de tidligere forslags omarbejdelse på en række andre punkter:

Der er således søgt tilvejebragt hjemmel for meddelelse af midlertidige tilladelser til beværtnings- og gæstgiveridrft ved ejerskifte (§§ 4, stk. 1, og 5, stk. 1). Den foreslåede, nedenfor omhandlede ændring af § 8, stk. 1, har nødvendiggjort en ændring af reglerne om bestyrertilladelse (§ 6, stk. 2 og 7); betingelserne for meddelelse af dispensation fra forbudet mod flere forretningssteder er søgt lempet (§ 8, stk. 1); en forældet regel om gæstgiveres pligter er foreslået ophævet (§ 10, stk. 4); overbevillingsnævnets sammensætning er foreslået ændret (§ 20, stk. 1); særreglen om de såkaldte weekend-pensionater er foreslået ophævet (§ 24, stk. 1), ligesom der er søgt tilvejebragt hjemmel for, at også afholds-restaurationer kan sælge fadøl (§ 33, stk. 5). Endelig er foreslået indsat en bestemmelse, hvorved loven helt eller delvis vil kunne sættes i kraft i Grønland (§ 43, stk. 2).

Ved den nedenfor foretagne gennemgang af lovforslagets enkelte bestemmelser er, som følge af hvad foran er oplyst, alene de siden sidste lovforslags fremsættelse foreslåede ændringer, som ikke har været forhandlet med det i sidste samling nedsatte udvalg, gjort til genstand for omtale. Herudover henvises til bemærkningerne til det første forslag ved dets fremsættelse i sin tid, idet der dog, for så vidt hver enkelt paragraf angår, er henvist til det sted i kommissionsbetænkningen, hvor forholdet nærmere omtales.

For at lette oversigten over forslaget indhold er der som bilag 1 til lovforslaget optrykt en gengivelse af lovforslagets tekst, i hvilken de nye bestemmelser er trykt med kursiv, medens de bestemmelser i den gældende lov, der udgår, er sat i skarp parentes.

ad § 1.

Den i 1. stk. foreslåede ændring omhandles i kommissionsbetænkningen side 21—22. (Tidligere lovforslags § 1, a).

Forslaget om gennemførelse af de i de nye stykker 7 og 8 indeholdte bestemmelser omhandles i kommissionsbetænkningen side 30—34. (Tidligere lovforslags § 1, b).

ad § 2.

Se bemærkningerne ovenfor om forhandlingerne med det nedsatte folketingsudvalg.

ad § 4.

I kommissionsbetænkningen side 38—40 er det gjort til genstand for indgående omtale, om der — for så vidt angår tiden indtil bevillingsmyndighedernes afgørelse vedrørende en bevillingsansøgning måtte foreligge — burde søges tilvejebragt hjemmel for meddelelse af midlertidige tilladelser til beværtnings- og gæstgiveridrft ved ejerskifte. Det var kommissionens enstemmige opfattelse, at gennemførelse af en sådan ordning ikke skulle være nødvendig, og handelsministeriet har ved de tidligere forslags fremsættelse fulgt kommissionen på dette punkt.

Imidlertid har en række henvendelser fra bevillings- og andre myndigheder i den mellemliggende tid vist, at der er et stærkt behov for at kunne give sådanne tilladelser. Da man ikke tør se bort fra, at problemet vil blive yderligere skærpet, når bevillinger i købstæderne til en vis grad bliver stedbundne, har man, som foreslået ved nyt stk. 1 i den omhandlede paragraf, ment at burde tilvejebringe hjemmel for meddelelse af sådanne midlertidige tilladelser. Det må dog understreges, at vedkommende bevillingsansøger, såfremt afgørelsen til sin tid måtte gå ham imod, ikke vil kunne støtte noget krav overfor bevillingsmyndigheden på grundlag af en sådan tilladelse. Dette er yderligere pointeret derved, at spørgsmålets afgørelse er henskudt til vedkommende politimesters, i København magistratens, skøn.

ad § 5.

Den i paragraffens stk. 1 foreslåede ændring er en følge af forslaget om indsættelse af et nyt 1. stk. i § 4, jfr. ovenfor.

ad § 6.

Den ved ændringen i § 8 foreslåede udvidede adgang til at dispensere fra forbudet mod flere forretningssteder i samme kommune, sammenholdt med hovedreglen om at retten skal udøves af adkomsthaveren selv, gør det naturligt at foreskrive, at adkomsthaveren normalt selv kun kan lede den daglige drift i een forretning, medens der i de andre skal ansættes bestyrere til at lede den daglige drift. Tilsvarende regler bør gælde, hvor en beværter eller gæstgiver driver forretning i flere forskellige kommuner.

Der stilles følgelig forslag om indsættelse af et på dette forhold sigtende nyt 2. stk. og om en heraf følgende ændring i det hidtidige stk. 6.

ad § 7.

Den i paragraffens 2. stk. foreslåede ændring omhandles nærmere i kommissionsbetænkningen side 41-43. (Tidligere lovforslags § 3).

ad § 8.

Ved den foreslåede ændring af paragraffens 1. stk. et betingelserne for dispensation fra forbudet mod flere forretningssteder søgt lempet ved ikke at stille anbefaling fra bevillingsnævn og kommunalbestyrelse som en absolut betingelse, for at dispensation skal kunne gives. Gennemførelsen af en vis form for stordrift kan være nødvendig for at skabe det økonomiske grundlag for de billige spisesteder, som udviklingen har skabt et stadigt stigende behov for.

For så vidt angår den foreslåede ændring i stk. 3 (tidligere lovforslags § 4, a) bemærkes, at en eventuel anbefaling fra overbevillingsnævnets side må forudsætte, at reglerne i § 20, stk. 4, i øvrigt er iagttaget.

ad § 9.

Den ved det nye stk. 6 foreslåede ændring er omhandlet i kommissionsbetænkningen side 70-71. (Tidligere lovforslags § 5).

ad § 10.

Gæstgiveres hidtidige pligt til at forsyne rejsendes heste med foder, jfr. stk. 4 in fine, forekommer forældet og foreslås slettet.

ad § 11.

Forslaget om et nyt sidste pkt. i paragraffens stk. 3 omhandles i kommissionsbetænkningen side 48. (Tidligere lovforslags § 6).

ad § 12.

Fra sammenslutningen „Bymæssige Kommuner“

har handelsministeriet modtaget den som bilag 2 til lovforslaget optrykte skrivelse af 10. april 1957. I skrivelsen stiller sammenslutningen forslag om gennemførelse af en ændring af § 12, hvorved købstadregler automatisk skulle bringes i anvendelse i bymæssige kommuner, hvor mindst 1 500 indbyggere bor i bymæssig bebyggelse.

Handelsministeriet kan fortsat tiltræde kommissionsflertallets indstilling om, at der ikke er tilstrækkelig anledning til at foretage en ændring af de nævnte regler. Forholdet omhandles i kommissionsbetænkningen side 49-55.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til forslagens § 20.

ad § 13.

Forslaget om en ændring af grundlaget for beregningen af antallet af beværterbevillinger omhandles i kommissionsbetænkningen side 56-65. (Tidligere lovforslags § 9).

ad § 14.

Forslaget om indsættelse af nyt stk. 4 omhandles i kommissionsbetænkningen side 66-68. (Tidligere lovforslags § 10).

ad § 15.

Den foreslåede ændring af paragraffens overskrift og tekst er en følge af, at gæstgiveradkomst i købstæderne fremtidig foreslås meddelt ved bevilling. (Tidligere lovforslags § 11).

Som en yderligere følge heraf udgår lovens hidtidige § 16. (Tidligere lovforslags § 12).

ad § 17.

Den i paragraffens 2. stk. indeholdte lovhenvi-
sning er ajourført.

ad § 20.

I overensstemmelse med det af sammenslutningen „Bymæssige Kommuner“ udtrykte ønske — jfr. bilag 2 — har man ved en ændring af paragraffens stk. 1 foreslået sammenslutningen repræsenteret i Overbevillingsnævnet, der således fremtidig, for så vidt angår sager udenfor de 3 hovedstadskommuner, vil komme til at bestå af 8 medlemmer. (Se i øvrigt om denne paragraf tidligere lovforslags § 13).

ad § 21.

De i stk. 1, 3 og 7 foreslåede ændringer er omhandlet i kommissionsbetænkningen side 86-87. (Tidligere lovforslags § 14).

ad § 22.

Den foreslåede ændring i stk. 1 omhandles i kommissionsbetænkningen side 89-92. (Tidligere lovforslags § 15).

ad § 24.

I overensstemmelse med en af et flertal indenfor alkoholkommissionen afgiven indstilling er den hidtidige adgang for pensionatsvirksomheder til uden løsning af gæstgiveradkomst at tage personer i logi for 2 nætter ad gangen, jfr. 2. og 3. pkt. i paragraffens 1. stk., foreslået slettet. Kommissionens erklæring findes optrykt nedenfor som bilag 3.

ad § 25.

Den foreslåede tilføjelse i paragraffens 3. stk. er omhandlet i kommissionsbetænkningen side 78-83. (Tidligere lovforslags § 16).

ad § 26.

De foreslåede ændringer omhandles i kommissionsbetænkningen side 97-124. (Tidligere lovforslags § 17). I øvrigt henvises til, hvad ovenfor er anført om forhandlingerne med det i sidste samling nedsatte folketingsudvalg.

I 2. stk. er bestemmelsen om afgiftsfritagelse foreslået slettet, da sådan fritagelse i modsætning til tidligere nu fremgår direkte af den gældende afgiftslov, jfr. afsnit IV C i lov om afgift af spiritus, vin og øl som optrykt ved lovbekendtgørelse nr. 194 af 3. juli 1956.

ad § 29.

I paragraffens 3. stk. er lovhenvi-
sningen ajourført.

ad § 30.

Den foreslåede ændring i paragraffens 1. stk. omhandles i kommissionsbetænkningen side 125-27. (Tidligere lovforslags § 18).

ad § 31.

Den foreslåede ændring af paragraffens 1. stk. er en følge af den foreslåede ændring af § 30. (Tidligere lovforslags § 19).

ad § 32.

Den foreslåede ændring af paragraffens 2. stk. omhandles i kommissionsbetænkningen side 12-13 og 18-19. (Tidligere lovforslags § 20).

ad § 33.

Ved den foreslåede ændring i paragraffens stk. 5 er der tilvejebragt mulighed for, at afholdsrestaurationer fremtidig kan servere let fadøl.

ad § 38.

Den foreslåede ændring omhandles i kommissionsbetænkningen side 124. (Tidligere lovforslags § 21).

ad § 42.

De foreslåede ændringer af paragraffen er en følge dels af, at adkomst på gæstgivernæring i købstæderne fremtidig skal meddeles som bevilling, dels af de ændrede regler om marketenderidrift.

ad § 43.

Ved paragraffens 1. stk. er ikrafttrædelsestidspunktet foreslået fastsat til 1. oktober 1958.

Ved paragraffens 2. stk. er der søgt tilvejebragt mulighed for, at loven helt eller delvis vil kunne sættes i kraft i Grønland. Der henvises herom til de nedenfor som bilag 4 og 5 optrykte skrivelser fra henholdsvis alkoholkommissionen og ministeriet for Grønland.

Bilag til f. t. bevræterlov.

FORTEGNELSE OVER BILAGENE

	Side
Bilag 1. En gengivelse af lovforslagets tekst med markering såvel af de nye bestemmelser som af de bestemmelser, der udgår	211
Bilag 2. Skrivelse fra sammenslutningen „Bymæssige Kommuner“	255
Bilag 3. Skrivelse fra kommissionen af 1947 angående alkoholspørgsmålet.....	257
Bilag 4. Skrivelse fra kommissionen af 1947 angående alkoholspørgsmålet.....	263
Bilag 5. Skrivelse fra ministeriet for Grønland	265

Bilag 1.

I nærværende bilag til lovforslaget er med *kursiv* trykt forslaget nye bestemmelser, medens de bestemmelser, der udgår, er sat i skarp parentes.

Forslag til beværterlov.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

De af loven omfattede næringsadkomster.

§ 1.

Stk. 1. Adkomst på beværternæring og på gæstgivernæring meddeles — bortset fra de i denne lov gjorte undtagelser — ved bevilling. [Adkomst på gæstgivernæring i købstæderne meddeles dog ved næringsbrev]. Til beværternæring henregnes, hvor intet andet er bestemt, næring som konditor.

Stk. 2. Adkomst på beværter- eller gæstgivernæring udfærdiges med eller uden ret til udskænkning af stærke drikke. Adkomst på konditornæring kan alene udfærdiges uden ret til udskænkning af stærke drikke.

Stk. 3. Ved „stærke drikke“ forstås i denne lov alle destillerede stærke drikke og drikkevarer, som er tilberedt hermed, samt øl med 2¼ vægtprocent alkohol eller derover, vin, tilvirket af druer, frugtvin, tilvirket af frugtsafer ved alkoholgæring, cider, der indeholder alkohol, og anden ved alkoholgæring tilvirket drik.

Stk. 4. En drik, der kun indeholder ½ rumprocent alkohol eller derunder, skal dog ikke henregnes til stærke drikke i lovens forstand.

Stk. 5. Salg af stærke drikke fra automater el. lign. er forbudt. Dog kan politiet i de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen måtte træffe beslutning herom, på de af denne fastsatte betingelser tillade, at stærkt øl sælges fra automater i beværtningslokaler, forudsat at fornøden kontrol føres med, at de i denne lov indeholdte forskrifter iagttages.

Stk. 6. Til forhandling af stærke drikke udkræves næringsbrev i overensstemmelse med forskrifterne i næringsloven af 28. april

1931. Det samme er tilfældet, for så vidt angår tilberedning af madvarer til forsendelse ud af huset, bortset fra sådant salg, der finder sted i henhold til en mindst for en uge ad gangen indgået aftale om levering af daglige måltider, jfr. herved også bestemmelserne i § 10, stk. 1.

Stk. 7. Til udlejning af lokaler til afholdelse af sammenkomster, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtingen, udkræves der, såfremt udlejningsvirksomheden drives erhvervsmæssigt, tilladelse fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen, i København magistraten. Tilladelsen udfærdiges af politimesteren, i København af magistraten, og kan gives for indtil 1 år ad gangen. Lokalerne skal opfylde vedkommende politivedtægts krav til beværtningslokaler, jfr. § 9. Misbruges den givne tilladelse, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, tilbage tage denne.

Stk. 8. Afgørelsen af, hvorvidt en tilladelse i medfør af stk. 7, 1. pkt., er nødvendig, kan, foruden af ansøgeren, såvel af kommunalbestyrelsen som af vedkommende toldmyndigheder indankes for handelsministeren, der efter forhandling med finansministeren afgør sagen.

Personlige betingelser for erhvervelse af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring.

§ 2.

Stk. 1. Til at vinde adkomst på beværter- eller gæstgivernæring udkræves:

1) at den pågældende har dansk indfødsret eller opfylder betingelserne for som ud-

lænding at vinde næringsbrev her i landet, jfr. herved §§ 5 og 6 i næringsloven af 28. april 1931,

- 2) at han har bopæl her i landet,
- 3) at han er fyldt 25 år, og at han ikke er umyndiggjort eller under lavværgemål,
- 4) at han ikke er ude af rådighed over sit bo,
- 5) at de foreliggende oplysninger om hans fortid og personlige forhold ikke giver grund til at befrygte, at han ved næringsdrift vil tilsidesætte hensynet til lovlighed, sædelighed og ædruelighed.

[Stk. 2. Personer, der lever i ægteskab, kan kun erholde adkomst på beværter- eller gæstgivernæring, for så vidt den anden ægtefælle ikke allerede måtte være i besiddelse af sådan adkomst eller af næringsbrev i henhold til næringsloven.]

Stk. 2. [Stk. 3]. Forinden adkomst på beværter- eller gæstgivernæring udfærdiges for stats- og kommunale tjenestemænd eller for personer, der lever i ægteskab med sådanne, må det godtgøres, at de betingelser, der måtte være opstillet i så henseende henholdsvis i tjenestemandsløven og i de dertil svarende kommunale regulativer, er opfyldt.

Stk. 3. [Stk. 4]. I ansvarlige interessentskaber og i kommanditselskaber, der ønsker at drive beværter- eller gæstgivernæring, påhviler det hver enkelt ansvarlig deltager at erhverve adkomst i overensstemmelse med reglerne i denne lov.

Aktieselskaber m. v.

§ 3.

Stk. 1. Danske aktieselskaber og kommandit-aktieselskaber samt andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar (herunder selskaber og foreninger med vekslende medlemsantal eller vekslende kapital) kan erhverve adkomst på beværter- eller gæstgivernæring, når vedtægterne hjemler adgang til at drive den pågældende virksomhed, og når direktionen og samtlige bestyrelsesmedlemmer opfylder de i § 2 opstillede betingelser. Intet medlem af direktion eller bestyrelse i et selskab, der driver beværter- eller gæstgivernæring, må i samme kommune selv drive sådan næring; de pågældende må ej heller være medlem af direktion eller bestyrelse i andre selskaber, der i samme kommune driver sådan virksomhed. I kommandit-aktiesel-

skaber skal tillige de ansvarlige deltagere opfylde de i dette stykke anførte betingelser.

Stk. 2. *Handelsministeren* kan efter indhentet udtalelse fra de stedlige myndigheder tillade, at adkomst udfærdiges, når flertallet af bestyrelsens medlemmer opfylder de opstillede betingelser.

Stk. 3. Indtræder nye medlemmer i direktionen eller bestyrelsen, skal anmeldelse herom inden 14 dage gøres til politiet, i København til magistraten, der drager omsorg for at underrette politiet.

Stk. 4. De i denne paragraf indeholdte forskrifter gælder også stiftelser, fonds og lignende selvejende institutioner.

Beværter- og gæstgiverbevillinger.

§ 4.

Stk. 1. Når ansøgning om bevilling til beværtning eller gæstgiveri indgives med henblik på overtagelsen af en bestående virksomhed, kan politiet, i København magistraten, når det skønnes ubetænkeligt, meddele bevillingsansøgeren en midlertidig tilladelse til at drive virksomheden, indtil vedkommende bevillingsmyndighed har truffet afgørelse vedrørende andragendet, jfr. § 5, stk. 1, dog længst for et tidsrum af 3 måneder.

Stk. 2. [Stk. 1]. Beværter- og gæstgiverbevillinger meddeles og fornyes for et tidsrum af højst 8 og mindst 5 år, jfr. dog § 20 [§ 21]. Tidsrummet, der skal være ens for alle bevillinger, fastsættes i København og købstæderne ved den i § 13 omhandlede beværtervedtægt og på landet ved en af handelsministeren stadfæstet vedtægt, der affattes af amtsrådet på grundlag af indstilling fra kommunalbestyrelserne, og skal optages til revision hvert 8. år.

Stk. 3. [Stk. 2]. En lokal bevillingsmyndighed, jfr. kapitel II og III, kan ikke meddele eller forny bevillinger for andet åremål end det i vedkommende vedtægt fastsatte, ligesom de af en lokal bevillingsmyndighed udfærdigede bevillinger ej heller på anden måde kan begrænses eller betinges. Den lokale bevillingsmyndighed kan dog, når særlige omstændigheder taler derfor, udfærdige bevillinger, der kun er gældende for vinter- eller sommerhalvåret.

Stk. 4. [Stk. 3]. Fornyelse af beværter- og gæstgiverbevillinger foretages af den

myndighed, der har meddelt bevillingen, jfr. dog stk. 7 [Stk. 6], og sker ved påtegning på det oprindelige adkomstbrev, jfr. § 5.

Stk. 5. [Stk. 4]. Er en bevillings gyldighedstid udløbet, uden at fornyelse har fundet sted, kan politiet, i København magistraten, såfremt andragende om fornyelse er indgivet, tillade, at virksomheden fortsættes, indtil vedkommende bevillingsmyndighed har truffet afgørelse vedrørende andragendet.

Stk. 6. [Stk. 5]. For enkeltpersoner kan fornyelse, når den bevilgende myndighed anser dette for ubetænkeligt, finde sted, uanset om den pågældende ikke længere måtte opfylde samtlige de i § 2 angivne betingelser, jfr. dog herved § 39 [§ 40].

Stk. 7. [Stk. 6]. Skønner den lokale bevillingsmyndighed, at fornyelse af en bevilling kun bør finde sted i begrænset omfang eller på nærmere fastsatte vilkår, herunder for kortere åremål end det i vedkommende vedtægt fastsatte, vil sagen være at forelægge overbevillingsnævnet til afgørelse, jfr. § 20 [§ 21], stk. 6, 2. pkt.

Stk. 8. [Stk. 7]. Når en bevilling er meddelt eller fornyet, vil der herom straks være at give underretning til politimesteren, i København til magistraten.

Stk. 9. [Stk. 8]. For bevillinger meddelt i henhold til denne lov gælder i øvrigt, hvor intet andet er bestemt, de samme regler, som i lovgivningen er fastsat angående næringsbreve.

Udfærdigelse af adkomstbreve på beværter- eller gæstgivernæring.

§ 5.

Stk. 1. Adkomstbreve på beværter- eller gæstgivernæring, herunder de i § 4, stk. 1, omhandlede midlertidige tilladelser, udfærdiges i København af magistraten, i købstæderne og på landet af politimesteren. Forinden adkomstbrevet er udfærdiget og lokalerne godkendt, jfr. § 9, stk. 4, må virksomheden ikke påbegyndes. Ved udfærdigelsen erlægges foruden det foreskrevne stempelgebyr en vedkommende kommune tilfaldende afgift, der fastsættes således:

a) Adkomster på beværter- eller gæstgivernæring uden ret til udskænkning af stærke drikke:

For personer 150 kr.

- selskaber m. v. 375 -

b) Adkomster på beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke:

For personer 300 kr.

- selskaber m. v. 750 -

Stk. 2. Til beværtning eller gæstgiveri uden ret til udskænkning af stærke drikke i vandreherberger samt i hjem eller tilholdssteder for håndværkssvende, søfolk, soldater, tjenesteesøgende og dermed ligestillede udstedes adkomst uden betaling, såfremt hjemmet eller tilholdsstedet har velgørende eller socialt øjemed og drives uden økonomisk fordel for enkeltmand.

Stk. 3. Indgiver en bevillingshaver inden udløbet af en bevillings gyldighedstid andragende om bevillingens fornyelse, har han, såfremt fornyelse finder sted, krav på, at dette sker uden erlæggelse af afgift og stempelgebyr.

Bestyrertilladelser.

§ 6.

Stk. 1. Retten til at drive beværtning eller gæstgiveri skal udøves af adkomsthaveren selv. Såfremt adkomsthaveren ved sygdom, midlertidig bortrejse, høj alder eller af anden lignende grund er forhindret i selv at udøve virksomheden, kan den daglige drift med samtykke af den myndighed, der har meddelt adkomsten, overlades til en af den pågældende myndighed godkendt bestyrer.

Stk. 2. *Driver en person beværtning eller gæstgiveri i flere kommuner, eller driver han sådan virksomhed fra flere faste forretningssteder i samme kommune, jfr. § 8, stk. 1, 2. pkt., kan den daglige drift kun i en af virksomhederne ledes af adkomsthaveren selv, således at der for de øvrige virksomheder vil være at ansætte bestyrere, som skal godkendes af den myndighed, der har meddelt adkomsten. Handelsministeren kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse.*

Stk. 3. [Stk. 2]. Til at lede den daglige drift i virksomheder, der indehaves af selskaber m. v., vil der stedse være at antage en bestyrer, der skal godkendes af den myndighed, der har meddelt adkomsten. Det samme er tilfældet for så vidt angår dødsboer og lign.

Stk. 4. [Stk. 3]. Er andragende om godkendelse af en bestyrer indgivet til vedkommende myndighed, kan politiet, i København magistraten, indtil afgørelse foreligger, tillade, at virksomhedens daglige drift midlertidig overlades den pågældende.

Stk. 5. [Stk. 4]. Den, der antages som bestyrer, skal opfylde betingelserne i § 2, nr. 1-3 og 5.

Stk. 6. [Stk. 5]. Det retlige ansvar for forretningens tilbørlige drift påhviler såvel bestyreren som adkomsthaveren, medmindre den i stk. 1 nævnte myndighed med overbevillingsnævnets tilslutning måtte træffe anden bestemmelse, der i så fald vil være at anføre i bestyrertilladelsen.

Stk. 7. *En bestyrertilladelse efter stk. 1 kan til enhver tid tilbagetages af den myndighed, som har meddelt denne. En bestyrergodkendelse efter stk. 2 eller stk. 3 skal tilbagetages, såfremt den myndighed, der har givet godkendelsen, skønner, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne i § 2, nr. 1-3 og 5, eller såfremt adkomsthaveren selv begærer det.*

[*Stk. 6.* En bestyrertilladelse kan til enhver tid tilbagetages af den myndighed, som har meddelt denne].

Beværnings- og gæstgiverlokaler.

§ 7.

Stk. 1. Adkomst på beværter- eller gæstgavernæring skal være knyttet til et bestemt lokale, jfr. dog bestemmelserne i § 20 [§ 21] angående beværtning i jernbanetog, luftfartøjer og skibe. Beværteradkomst uden ret til udskænkning af stærke drikke, kan, når omstændighederne taler derfor, med politiets tilladelse knyttes til faste stadepladser under åben himmel.

Stk. 2. *I købstæderne udkræver flytning til andet lokale bevillingsnævnets tilladelse.*

[*Stk. 2.* I købstæderne er flytning til andet lokale tilladt, såsnart godkendelse af dette foreligger, jfr. § 9].

Stk. 3. På landet udkræver flytning til andet lokale amtsrådets tilladelse. Sådan tilladelse kan alene gives under iagttagelse af de i kap. III for erhvervelse af beværter- eller gæstgiverbevillinger fastsatte forskrifter.

Stk. 4. Er bevillingen meddelt af overbevillingsnævnet, udkræver flytning til andet lokale overbevillingsnævnets tilladelse.

Stk. 5. Flyttes en beværtning eller et gæstgiveri til andet lokale end det, hvortil adkomsten er udfærdiget, vil adkomstbrevet være at påtegne herom af politiet.

§ 8.

Stk. 1. Beværtere og gæstgivere må ikke have mere end eet fast forretningssted i samme kommune. *Handelsministeren kan efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, i særlige tilfælde, f. eks. hvor han skønner, at der herved kan tilsikres befolkningen en bedre adgang til gode og billige spisesteder, eller hvor der i øvrigt foreligger særlige forhold, der taler derfor, gøre undtagelse fra denne bestemmelse.* [Ministeren for handel, industri og søfart kan dog, når den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kapitel II og III, og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler dette, i særlige tilfælde gøre undtagelse fra denne bestemmelse].

Stk. 2. Når en beværter eller gæstgiver i købstæderne overtager en ny virksomhed uden samtidig at afhænde den virksomhed, han i øjeblikket driver, kan politiet, i København magistraten, tillade, at den pågældende i indtil 6 måneder samtidig driver begge virksomheder.

Stk. 3. *Omfattes den virksomhed, der ønskes overtaget, af bestemmelserne i § 20, stk. 2, litra e, f eller h, kan dispensation i medfør af stk. 1 eller tilladelse i medfør af stk. 2 ikke gives, medmindre overbevillingsnævnet anbefaler dette.*

Stk. 4. [Stk. 3]. De i denne paragraf indeholdte forskrifter finder tilsvarende anvendelse på bestyrere, jfr. § 6.

Stk. 5. [Stk. 4]. I de tilfælde, hvor der i medfør af stk. 1 måtte være meddelt tilladelse til at en beværter driver virksomhed fra flere forretningssteder i en købstad-kommune, vil tilladelsen være at medregne i bevillingstallet.

§ 9.

Stk. 1. I politivedtægten fastsættes de fordringer, der af sundheds-, sædeligheds- og ædruelighedshensyn samt af hensyn til sikkerhed og orden må stilles til størrelse og indretning af beværningslokaler og lokaler til gæstgiveri. Foruden de ubetingede fordringer, som skal stilles med hensyn til

lokaler, der er i brug, kan der stilles større fordringer til lokaler, der efter forretningsindehaverens fratræden på ny ønskes anvendt til beværtning eller gæstgiveri, og endnu større til lokaler, der ikke senest har været anvendt til sådant brug.

Stk. 2. For beværtningslokaler skal der bl. a. stilles den fordring, at de ikke savner formålstjenligt beliggende rum af passende størrelse til tilberedning og opbevaring af fødevarer. For gæstgiverier kan det bl. a. bestemmes, hvor mange og hvor store lokaler der udkræves til et gæstgiveri, samt i købstæderne, såfremt værtten ikke tillige har ret til almindelig beværtning, at beværtningsrummene er således beliggende og indrettet, at de ikke frembyder sig som beværtningslokaler for andre end dem, der lovligt kan beværes i gæstgiveriet. Vedtægten skal endvidere indeholde bestemmelser om, hvorvidt der skal kunne gøres undtagelse fra de fastsatte forskrifter angående beværtnings- og gæstgiverilokalers indretning m. v., og skal i bekræftende fald angive, hvilken myndighed dispensationsbeføjelsen tilkommer.

Stk. 3. For lokaler i hjem og tilholdssteder af den i § 5, stk. 2, omhandlede art kan der i politivedtægten indrømmes lempelser af de for beværtningslokaler og lokaler til gæstgiveri fastsatte almindelige forskrifter.

Stk. 4. Forinden lokalerne er godkendt af politiet og sundhedskommissionen, må vedkommende virksomhed ikke påbegyndes i disse.

Stk. 5. Hvis en beværtnings eller et gæstgiveris lokaler trods gentagne påbud ikke bringes i overensstemmelse med politivedtægtens fordringer, skal politiet lukke forretningen.

Stk. 6. *Ministeren for offentlige arbejder og handelsministeren bemyndiges til hver inden for sit forretningsområde at fastsætte kravene til beværtningslokaler i jernbanetog, luftfartøjer og skibe, samt til at anordne det sundhedsmæssige tilsyn med disse lokaler.*

Beværteres og gæstgiveres næringsområde.

§ 10.

Stk. 1. Næringsadkomst på beværternæring giver ret til beværtning for siddende

gæster, herunder salg af tobaksvarer til tilfredsstillelse af gæsternes behov på stedet, og giver endvidere adgang til at sælge brød og kager, tillavet mad samt alle slags drikkevarer undtagen stærke drikke ud af huset. Giver adkomsten ret til udskænkning af stærke drikke, må den pågældende også sælge indenlandsk stærkt øl og indenlandske destillerede stærke drikke ud af huset sammen med og som forholdsmæssigt tilbehør til tillavet mad.

Stk. 2. Næringsadkomst på konditornæring giver ret til tilvirkning af kager, wienerbrød og konditorisager, såvel til for-tæring på stedet som til salg ud af huset, samt til udskænkning af alle slags drikkevarer undtagen stærke drikke og til forhand-ling af chokolade. Konditorer er endvidere berettigede til at sælge tobaksvarer til tilfredsstillelse af gæsternes behov på stedet. Næringsadkomst på konditornæring giver ikke ret til fremstilling og salg af brød.

Stk. 3. Næringsadkomst på gæstgivernæring medfører ret til at beværte de i gæstgiveriet boende og, for så vidt angår gæstgiverier, der er beliggende på landet, tillige personer, der er på rejse, og som ikke har fast bopæl i den kommune, i hvilken gæstgiveriet er beliggende. Ved „de i gæstgiveriet boende“ forstås såvel personer, der overnatter, som tilreisende, der lejer værelse til privat afbenyttelse.

Stk. 4. Enhver gæstgiver er pligtig til at holde gæstgiveriet i forsvarlig stand samt til på enhver tid af døgnet at betjene rejsende med fornødent logi og fornødne spise- og drikkevarer. [og, for så vidt angår gæstgiverier på landet, tillige med foder til rejsendes heste].

Stk. 5. Næringsadkomst på gæstgivernæring giver ikke ret til varesalg ud af huset, dog er gæstgivere berettigede til at forsyne de til gæstgiveriet i motorkøretøj ankom-mende gæster med benzin og olie til kørselens fortsættelse.

Forening af beværter- og gæstgivernæring med anden virksomhed.

§ 11.

Stk. 1. Gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke kan drives i forbindelse med beværternæring med samme ret og med vognmandsnæring. Såfremt det

er nødvendigt for at fortsætte en bestående beværter- eller gæstgivervirksomhed, hvis fortsættelse af særlige grunde skønnes ønskelig, kan *handelsministeren* efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kapitel II og III, og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, give tilladelse til, at beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke drives i forbindelse også med anden næring.

Stk. 2. Beværter- eller gæstgivernæring uden ret til udskænkning af stærke drikke kan drives i forbindelse med næring, som ikke omfatter udskænkning af eller handel med stærke drikke. *Handelsministeren* kan derhos, når omstændighederne taler derfor, efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, tillade, at konditornæring drives i forbindelse med beværternæring med ret til udskænkning af stærke drikke. Gives sådan tilladelse, kommer bestemmelserne i denne lovs § 33 [§ 34] ikke til anvendelse på den pågældende konditorvirksomhed.

Stk. 3. Beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke kan ikke drives i lokaler, der tillige benyttes til udøvelse af anden næring, eller som står i direkte forbindelse med lokaler, i hvilke anden næring udøves. Dette gælder dog ikke, når der alene er tale om drift af beværternæring i forbindelse med gæstgivernæring, og ej heller i tilfælde, hvor tilladelse i henhold til stk. 2 måtte være givet til at drive konditornæring i forbindelse med beværternæring med ret til udskænkning af stærke drikke. *Endvidere kan handelsministeren efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, tillade, at beværtervirksomhed med ret til udskænkning af stærke drikke drives i lokaler i stormagasiner, selv om beværtningslokalerne står i direkte forbindelse med salgslokalene.*

Købstadregler.

§ 12.

Stk. 1. Når bebyggelsesforholdene i en landkommune eller en del af en sådan gør de for landet gældende regler om beværter- og gæstgiveri samt om handel med

stærke drikke uhensigtsmæssige, og det pågældende område har mindst 1 200 indbyggere, kan *handelsministeren*, for så vidt kommunalbestyrelsen indstiller dette, efter indhentet erklæring fra amtsrådet bestemme, at de i denne lov om forholdene i købstæderne gældende bestemmelser skal komme til anvendelse på området. Tilsvarende bestemmelse kan træffes, for så vidt angår landkommuner eller dele af sådanne, der grænser til en købstad.

Stk. 2. En trediedel af kommunalbestyrelsens medlemmer kan i det møde, i hvilket kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen, forlange spørgsmålet om, hvorvidt det skal indstilles, at købstadregler indføres, afgjort ved kommuneafstemning. Rejses intet sådant krav inden for kommunalbestyrelsen, skal dennes beslutning i sagen bekendtgøres på sædvanlig måde for kommunens beboere, og når 35 pct. af samtlige på den foreliggende, uberigtigede kommunale valgliste opførte personer derom indgiver egenhændig underskrevet begæring inden udløbet af 14 dage efter bekendtgørelsen, skal spørgsmålet afgøres ved kommuneafstemning. Kommuneafstemningen, der vil være at afholde uden unødigt ophold, foregår i overensstemmelse med forskrifterne i § 17 [§ 18], stk. 2 og 5. Fører afstemningen til det resultat, at købstadregler ikke skal indføres, kan sådanne regler ikke indføres i området inden for et tidsrum af 5 år.

Stk. 3. Bestemmelse om, i hvilket omfang bevilling skal kunne udfærdiges i det pågældende område, fastsættes i overensstemmelse med forskrifterne i § 13 af kommunalbestyrelsen ved en af *handelsministeren* efter indstilling fra amtsrådet stadfæstet vedtægt. Vedtægtens territoriale område skal nøje angives i denne.

Stk. 4. For den del af en købstadkommune, som ikke er købstadmæssig bebygget, kan *handelsministeren*, for så vidt kommunalbestyrelsen indstiller dette, bestemme, at de i denne lov om forholdene i landkommunerne gældende bestemmelser skal komme til anvendelse, og give de i så henseende nødvendige nærmere regler.

Stk. 5. De i denne lov for købstæderne fastsatte regler gælder også for Frederiksberg, Gentofte og Marstal kommuner samt flækkerne Augustenborg, Christiansfeld, Højer, Løgumkloster og Nordborg.

Kapitel II.

Erhvervelse af beværter- eller gæstgiverbevilling i købstæderne.

[Erhvervelse af adkomst på beværter- eller gæstgivernæring i købstæderne.]

Beværtervedtægt.

§ 13.

Stk. 1. Ved en af *handelsministeren* stadfæstet vedtægt fastsætter kommunalbestyrelsen, i hvilket omfang beværterbevillinger skal kunne meddeles i kommunen.

Stk. 2. *Antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke må i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner samt i købstæder med 40 000 indbyggere eller derover ikke sættes højere end svarende til det antal bevillinger af denne art, der i vedkommende kommune var i kraft den 1. januar 1957. Handelsministeren kan dog tillade, at det vedtægtsmæssige antal fastsættes højere end foran angivet, såfremt vedkommende kommunalbestyrelse efter vedtagelse af mindst to trediedele af kommunalbestyrelsens medlemmer gør indstilling derom.*

Stk. 3. *For andre købstæder kan antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke ikke fastsættes højere end nedenfor angivet:*

1 for hver 400 indbyggere for de første 4 000 indbyggere,

1 for hver 600 indbyggere for de næste 6 000 indbyggere,

1 for hver 750 indbyggere for de næste 15 000 indbyggere,

1 for hver 1 000 indbyggere for den del af indbyggerantallet, der overstiger 25 000 indbyggere.

[*Stk. 1., 2. og 3. pkt.* Antallet af bevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke må i vedtægten ikke sættes højere end 1 bevilling for hver 550 indbyggere, i købstæder med under 10 000 indbyggere dog 1 bevilling for hver 450 indbyggere. Ministeren for handel, industri og søfart kan, når særlige omstændigheder taler derfor, tillade, at det vedtægtsmæssige antal bevillinger ansættes højere end foran angivet, for så vidt antallet af beværterbevillinger med stærke drikke i kommunen den 1. januar 1939 ikke derved overskrides].

Stk. 4. [*Stk. 1, 4. pkt.*] Vedtægten revideres hvert 8. år og bør normalt ikke ændres indenfor gyldighedsperioden.

Stk. 5. [*Stk. 2.*] Ved den i stk. 1 omhandlede vedtægt kan det bestemmes, at nye beværterbevillinger fremtidig kun må meddeles et under kommunalt tilsyn virkende selskab, der driver virksomheden i offentlighedens interesse og uden anden fortjeneste end den indskudte kapital passende forrentning samt i øvrigt efter regler, som efter indstilling af kommunalbestyrelsen er godkendt af *handelsministeren*.

Bevillingsnævn.

§ 14.

Stk. 1. Beværter- og gæstgiverbevilling meddeles og fornyes af bevillingsnævnet.

Stk. 2. Bevillingsnævnet består i København af borgmesteren for den magistratsafdeling, under hvilken næringssager hører, som formand, rådmanden for samme afdeling og 4 medlemmer, valgt af borgerrepræsentationen ved forholdstalsvalg. Som 7. medlem tiltrædes nævnet af en politiinspektør, valgt af politidirektøren.

Stk. 3. Uden for København består bevillingsnævnet af borgmesteren som formand, politimesteren og 4 medlemmer, valgt af kommunalbestyrelsen ved forholdstalsvalg. I købstæder, hvor politimesteren tillige måtte være borgmester, tiltrædes nævnet af en af politimesteren med godkendelse af *handelsministeren* befuldmægtiget person.

Stk. 4. *Personer, der driver beværter- eller gæstgivernæring eller er godkendt som bestyrere for sådanne virksomheder i henhold til bestemmelsen i § 6, kan ikke være medlem af bevillingsnævnet. Det samme gælder personer, som er medlem af direktion eller bestyrelse for et selskab, der driver virksomhed som beværter eller gæstgiver. Ingen må som medlem af et bevillingsnævn deltage i behandlingen af en sag, hvis udfald berører hans egne eller ham nærstående personers interesse. Er borgmesteren, jfr. stk. 2 og 3, ifølge bestemmelsen i nærværende stykke udelukket fra at være formand, vælges en anden formand af henholdsvis magistraten og vedkommende kommunalbestyrelse.*

Bilag til f. t. beværterlov.

Stk. 5. [Stk. 4.] De med nævnets virksomhed forbundne udgifter udredes af kommunens kasse.

Stk. 6. [Stk. 5.] Forinden kommunalbestyrelsen træffer beslutninger i sager, som vedrører denne lov, skal bevillingsnævnets udtalelse indhentes.

Stk. 7. [Stk. 6.] Nævnets forretningsorden og de nærmere regler for dets virksomhed skal godkendes af *handelsministeren*.

Indgivelse og behandling af andragender om beværter- og gæstgiverbevilling.

§ 15.

Stk. 1. Andragende om beværter- og gæstgiverbevilling indgives til politiet, men stiles til bevillingsnævnet og skal indeholde oplysning om ansøgerens personlige og økonomiske forhold og om, i hvilke lokaler virksomheden agtes drevet.

Stk. 2. Politiet fremsender andragendet til bevillingsnævnet, ledsaget af oplysninger om, hvorvidt ansøgeren opfylder de personlige betingelser for at opnå bevilling.

Stk. 3. Er intet andet bestemt i de i § 14, stk. 7, [Stk. 6.] nævnte regler, træffer bevillingsnævnet selv afgørelse om, til hvilke tider i årets løb indkomne andragender vil være at prøve, og hvorvidt offentlig indkaldelse af andragender bør ske.

Stk. 4. Forinden bevillingsnævnet kan træffe beslutning vedrørende et andragende om beværter- og gæstgiverbevilling, skal der med 14 dages varsel ske bekendtgørelse i et eller flere stedlige dagblade. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om ansøgerens navn og adresse, om ansøgeren ønsker beværter- eller gæstgiverbevilling

med eller uden ret til udskænkning af stærke drikke, samt om, i hvilke lokaler virksomheden agtes udøvet. Den, der mener at kunne gøre berettiget indsigelse imod, at det pågældende andragende imødekommes, kan inden udløbet af den fornævnte frist fremsætte sin indsigelse for bevillingsnævnet.

Stk. 5. Bevillingsnævnet afgør, om og til hvem blandt ansøgerne bevilling vil være at give, i hvilken henseende der særlig skal tages hensyn til uddannelse i faget, færdighed i regnskabsførelse, ansøgerens økonomiske stilling, samt om ansøgeren vil fortsætte og må anses for særlig egnet til at overtage en bestående forretning, hvis fortsættelse af almenhensyn skønnes ønskelig. For så vidt det i tilfælde, hvor bevilling gives af sidstnævnte grund, må anses for hensigtsmæssigt, at bevillingen begrænses til den tid, bevillingshaveren driver den pågældende forretning, vil andragendet være at forelægge overbevillingsnævnet til afgørelse i overensstemmelse med forskrifterne i § 20, [§ 21] jfr. § 4.

[Indgivelse af andragender om næringsbrev på gæstgivernæring.

§ 16.

Enhver, der ønsker at drive gæstgivernæring med eller uden ret til udskænkning af stærke drikke, skal herom indgive anmeldelse, i København til magistraten, i købstæderne til politimesteren. Opfylder den pågældende de i §§ 2 og 3 foreskrevne betingelser, udfærdiges næringsbrev for ham i overensstemmelse med forskrifterne i næringsloven af 28. april 1931 og nærværende lovs § 5.]

Kapitel III.

Erhvervelse af beværter- eller gæstgiverbevilling på landet.

Beværrerbevilling.

§ 16. [§ 17.]

Stk. 1. Beværrerbevilling meddeles af amtsrådet, efter at kommunalbestyrelsen har udtalt sig om ansøgningen. Bevilling kan kun gives, såfremt kommunalbestyrelsen har indstillet dette. Selv om kommunalbestyrelsen har indstillet, at bevilling gives,

kan amtsrådet dog nægte den. Sådan nægtelse kan såvel af kommunalbestyrelsen som af ansøgeren indankes for *handelsministeren*, der træffer den endelige afgørelse.

Stk. 2. En trediedel af kommunalbestyrelsens medlemmer kan i det møde, i hvilket kommunalbestyrelsen tager stilling til sagen, forlange spørgsmålet om indstilling eller

nægtelse af bevilling afgjort ved kommuneafstemning. Rejses intet sådant krav inden for kommunalbestyrelsen, skal dennes beslutning i sagen bekendtgøres på sædvanlig måde for kommunens beboere, og når 35 pct. af samtlige på den foreliggende, uberigtigede kommunale valgliste opførte personer derom indgiver egenhændig underskrevet begæring inden udløbet af 14 dage efter bekendtgørelsen, skal spørgsmålet ligeledes afgøres ved kommuneafstemning. Kommuneafstemninger vil være at afholde uden unødigt ophold.

Stk. 3. Er kommuneafstemning ikke behørig begæret, fremsendes sagen straks til amtsrådets afgørelse. I de tilfælde, hvor kommuneafstemning er begæret, fremsendes sagen, når oplysning om afstemningens resultat foreligger.

Stk. 4. De i denne paragraf indeholdte forskrifter finder tilsvarende anvendelse med hensyn til fornyelse af beværterbevillinger.

Kommuneafstemning.

§ 17. [§ 18.]

Stk. 1. Ved den i § 16 [§ 17] nævnte kommuneafstemning skal der gives adgang til at stemme såvel om, hvorvidt der skal knyttes beværterbevilling af den omhandlede art til vedkommende ejendom, som om, hvorvidt bevillingen skal gives til den pågældende ansøger.

Stk. 2. Kommuneafstemningen foretages efter reglerne for kommunale valg på grundlag af de kommunale valglister, således at valglisterne før afstemningen eventuelt bliver at berigtige i overensstemmelse med § 10 i lov om kommunale valg, *jfr. lovbekendtgørelse nr. 336 af 22. december 1953.* [jfr. lovbekendtgørelse nr. 291 af 22. december 1936.] *Handelsministeren* kan, for så vidt angår de heromhandlede kommuneafstemninger, efter forhandling med indenrigsministeren foreskrive de efter forholdets natur fornødne eller hensigtsmæssige lempelser i den kommunale valglovs bestemmelser.

Stk. 3. Ved opgørelsen af kommuneafstemningens resultat optælles stemmerne vedrørende begge de vælgerne forelagte spørgsmål hver for sig, *jfr. stk. 1.* Afgørelsen angående hvert spørgsmål træffes ved almindelig stemmeflerhed. Afstemningens

resultat træder i stedet for kommunalbestyrelsens beslutning.

Stk. 4. Fører en kommuneafstemning til nægtelse af den ansøgte bevilling, kan sådan bevilling ikke i 5 år henholdsvis knyttes til den pågældende ejendom eller i vedkommende kommune gives til ansøgeren, *jfr. dog herved § 20 [§ 21].*

Stk. 5. *Handelsministeren* kan fastsætte nærmere forskrifter vedrørende den i § 16, [§ 17] stk. 2, omhandlede bekendtgørelse og om, hvorledes der bør forholdes ved de der nævnte afstemningsbegæringers affattelse og indgivelse, om kommunalbestyrelsens gennemgang af afstemningsbegæringerne, om affattelse af stemmesedler m. v.

Gæstgiverbevilling.

§ 18. [§ 19.]

Stk. 1. Gæstgiverbevilling meddeles af amtsrådet, efter at kommunalbestyrelsen har udtalt sig om ansøgningen. I tilfælde af uenighed mellem de to råd afgøres sagen endeligt af *handelsministeren*.

Stk. 2. Gæstgiverbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke kan dog kun gives, såfremt kommunalbestyrelsen har indstillet dette. Bestemmelserne i § 16, [§ 17] stk. 2-4, og § 17 [§ 18] finder tilsvarende anvendelse.

Indgivelse af andragender om beværter- eller gæstgiverbevilling m. v.

§ 19. [§ 20.]

Stk. 1. Andragende om beværter- eller gæstgiverbevilling indgives til politiet, men stiles til amtsrådet og skal indeholde oplysning om ansøgerens personlige og økonomiske forhold samt om, i hvilke lokaler virksomheden agtes drevet.

Stk. 2. Politiet videresender andragendet til kommunalbestyrelsen, ledsaget af oplysning om, hvorvidt ansøgeren opfylder de personlige betingelser for at opnå bevilling.

Stk. 3. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke mener at kunne anbefale et andragende om beværterbevilling eller om gæstgiverbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke, meddeles der straks andrageren underretning herom.

Kapitel IV.

Særlige bevillinger og tilladelser.

Overbevillingsnævnet.

§ 20. [§ 21].

Stk. 1. Overbevillingsnævnet vælges for to år ad gangen. Det består af en af handelsministeren udnævnt formand samt 4 medlemmer valgt af folketinget. Endvidere udpeger Den danske Købstadforening, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og sammenslutningen „Bymæssige Kommuner“ hver et medlem. Når sagen angår København, Frederiksberg eller Gentofte, træder samtlige de af for nævnte kommunale organisationer udpegede medlemmer tilbage og i stedet tiltrædes nævnet af to af kommunalbestyrelsen henholdsvis i København, Frederiksberg eller Gentofte udpegede medlemmer. I tilfælde af stemmelighed gør formandens stemme udslaget.

[*Stk. 1.* Overbevillingsnævnet vælges for to år ad gangen. Det består af en af handelsministeren udnævnt formand samt 6 andre medlemmer, hvoraf 4 vælges af rigsdagen, et af Den danske Købstadforening og et af De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark. Når sagen angår København, Frederiksberg eller Gentofte, udnævnes det 6. og 7. medlem af kommunalbestyrelsen henholdsvis i København, Frederiksberg eller Gentofte.]

Stk. 2. Overbevillingsnævnet kan efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse, i København fra magistraten, samt fra vedkommende bevillingsnævnet og politimester udfærdige bevillinger til at drive beværtning eller gæstgiveri i de nedenfor anførte tilfælde:

- a) i badehoteller, i etablissementer, der hører til kur- og badesteder, samt i andre tilfælde, hvor ganske særlige og bestemt angivne hensyn taler derfor,
- b) i teatre og andre til offentlig forlystelse indrettede bygninger og etablissementer samt i badeanstalter, på idrætspladser og lignende steder,
- c) i foreninger, der har faste lokaler, som til stadighed er tilgængelige for foreningsmedlemmerne,
- d) i jernbanestationer, lufthavne, rutebilstationer og lign.,

e) i tilfælde, hvor grund eller lokaler tilhører staten og af denne er udlejet til bevillingsansøgeren,

[e) i etablissementer, der tilhører staten,]

f) i tilfælde, hvor grund eller lokaler tilhører en kommune og af denne er udlejet til bevillingsansøgeren,

[f) i etablissementer, der tilhører en kommune,]

g) i jernbanetog, luftfartøjer og skibe i fart,

h) når det, uanset at den i medfør af § 13 fastsatte antalsgrænse for bevarterbevillinger i købstæderne er overskredet, på grund af de foreliggende omstændigheder må anses for ønskeligt, at den pågældende bevilling meddeles.

Stk. 3. I de i stk. 2 under litra e-h angivne tilfælde kan bevilling kun gives eller fornyes af overbevillingsnævnet.

Stk. 4. I det i stk. 2 under litra f nævnte tilfælde kan bevilling kun meddeles, når den lokale bevillingsmyndighed og kommunalbestyrelsen i København magistraten, anbefaler andragendet. I de sammesteds under litra b og c nævnte tilfælde kan bevilling med ret til udskænkning af stærke drikke kun meddeles, når bevillingsnævnet, på landet kommunalbestyrelsen, anbefaler andragendet. Det samme er tilfældet, dog kun for så vidt angår bevilling til beværtning med ret til udskænkning af stærke drikke, i de under litra a og h nævnte tilfælde.

Stk. 5. Overbevillingsnævnets afgørelser kan såvel af bevillingsnævnet, på landet kommunalbestyrelsen, som af ansøgeren inden 14 dage, efter at afgørelsen er kommet til den pågældendes kundskab, indankes for handelsministeren, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 6. De i denne paragraf omhandlede bevillinger bliver, bortset fra bevillinger, der meddeles i de i stk. 2 under litra g nævnte tilfælde, at medregne til bevillingstallet, når bevillinger meddeles efter kapitel II. Til bevillingerne kan der knyttes nærmere fastsatte vilkår og begrænsninger.

Stk. 7. Spørgsmål om fornyelse af bevillinger, meddelt i henhold til bestemmel-

serne i denne paragraf, afgøres af overbevillingsnævnet.

Stk. 8. Skønner kommunalbestyrelsen, bevillingsnævnet eller politiet, at der i en beværtning, der drives i henhold til bevilling efter denne paragraf, finder misbrug sted, skal derom ske indberetning til overbevillingsnævnet, der da efter nærmere undersøgelse af de påklagede forhold kan tilbage tage bevillingen. Overbevillingsnævnets beslutning kan inden 14 dage, efter at den er kommet til den pågældendes kundskab, indankes for *handelsministeren*, der træffer den endelige afgørelse.

Stk. 9. De nærmere regler for overbevillingsnævnets virksomhed fastsættes af *handelsministeren*. De med nævnets virksomhed forbundne udgifter afholdes af statskassen og bevilges på de årlige finanslove.

Lejlighedstilladelser.

§ 21. [§ 22].

Stk. 1. Ved særlige lejligheder såsom fester, møder, markeder, valg, midlertidige udstillinger og lign. kan politiet give tilladelse til, at en dertil udpeget person driver beværtning uden for de lokaler, til hvilke adkomst på beværternæring er erhvervet. *Sådan tilladelse er dog uforuden ved højskole, landbrugsskole og lignende institutioners beværtning ved fælles måltider af deltagere i sammenkomster og møder.*

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte lejlighedstilladelser bør fortrinsvis meddeles kommunens bevrætere, på landet også gæstgivere. Dette gælder dog ikke sådanne lejlighedstilladelser, der gives til beværtning ved møder, fester, basarer og lign., som afholdes i veldædigt eller almennyttigt øjemed, eller tilladelser, der gives til på landet at afholde dans og herunder at beværte.

Stk. 3. *Lejlighedstilladelse til beværtning uden ret til udskænkning af stærke drikke ved møder eller fester kan for et tidsrum af 6 måneder ad gangen gives de i § 25, stk. 3, omhandlede forsamlingsbygninger.*

[Stk. 3. Når lejlighedstilladelser til at beværte ved møder eller fester gives til de i § 26, stk. 3, omhandlede forsamlingsbygninger eller til højskole, landbrugsskole og lignende institutioner, kan tilladelsen

gives for et tidsrum af indtil 3 måneder ad gangen. Omfatter tilladelsen ikke udskænkning af stærke drikke, kan den gives for indtil 1 år ad gangen.]

Stk. 4. Tilladelse til udskænkning af stærke drikke må ikke gives til bevrætere og gæstgivere uden ret til udskænkning af stærke drikke, og ved fester, møder og udstillinger må tilladelsen kun gives med samtykke af den eller dem, der lader samme afholde.

Stk. 5. For de i denne paragraf omhandlede tilladelser kan kommunalbestyrelsen fastsætte almindeligt begrænsende regler, ligesom kommunalbestyrelsen i kommuner, i hvilke der ikke findes bevræteradkomster med ret til udskænkning af stærke drikke, kan fastsætte, at de heromhandlede lejlighedstilladelser ikke må gives med sådan ret.

*Stk. 6.)** Bestemmelserne i § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 6 samt §§ 31, 32 og 33, stk. 2, 3, 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse på den i denne paragraf omhandlede bevrætervirksomhed.

Stk. 7. *Det retlige ansvar for en given tilladelses benyttelse påhviler såvel den i henhold til stk. 1 udpegede person som de for lokalernes administration ansvarlige personer.*

Polititilladelser til beværtning fra faste stadepladser m. v.

§ 22. [§ 23.]

Stk. 1. Politiet, i København magistraten, kan for 3 [1] år ad gangen give personer, der opfylder betingelserne for at erhverve vandrebrev, jfr. næringsloven af 28. april 1931 § 37, tilladelse til fra vogn eller bod på en dertil anvist og af politiet godkendt fast stadeplads på gader eller pladser til fortøring på stedet at forhandle varme pølser med tilbehør, iscreme og smørrebrød i pakker, samt at servere kaffe, te, kakao og mælk med brød. *I sygdomstilfælde og lign. kan politiet, i København magistraten, tillade, at en anden navngiven person, der opfylder betingelserne for opnåelse af vandrebrev, benyttes som medhjælp.* Politiet skal påse, at den pågældende vogn eller bod stedse er indrettet på sundhedsmæssig forsvarelig måde.

Stk. 2. Tilladelse udfærdiget i medfør af

*) Nummereringens forskydning har nødvendiggjort en ændring i paragrafhenvisningerne.

stk. 1 giver kun adgang til at drive virksomheden fra eet forretningssted i vedkommende kommune. Når kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler dette, kan *handelsministeren* dog tillade, at virksomheden drives fra flere faste stædepladser i kommunen. Gives sådan tilladelse, skal der som bestyrer af hvert udsalgssted være ansat en person, der over for politiet godtgør, at han opfylder betingelserne for erhvervelse af vandrebrev. Med samtykke af *handelsministeren* kan vedkommende myndighed endvidere tillade, at virksomheden drives af selskaber m. v., der opfylder betingelserne for at erhverve beværteradkomst, jfr. § 3.

Stk. 3. For tilladelsen vil der være at erlægge en politikassen, i København kommunens kasse, tilfaldende afgift, der for personer udgør 10 kr. og for selskaber m. v. 50 kr., dog at bestemmelserne i § 5, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Fornyelse af tilladelsen sker vederlagsfrit.

Stk. 4. Politiet, i København magistraten, kan til enhver tid inddrage tilladelser udfærdiget i medfør af denne paragraf, når den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for tilladelsens udfærdigelse, eller tilladelsen har givet anledning til misbrug eller andet uheldigt forhold. Den trufne afgørelse kan indbringes for *handelsministeren*. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan give almindelige regler til fastsættelse af vilkårene for og til begrænsning af de nævnte tilladelser og kan herunder bestemme, at

der vil være at erlægge en nærmere fastsat afgift for benyttelse af faste stædepladser på kommunens grund. Ligeledes kan der i politi- og sundhedsvedtægter fastsættes nærmere ordensforskrifter med hensyn til udvælsen af den pågældende virksomhed.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 30, [§ 31] stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2 og 6 finder tilsvarende anvendelse på de i denne paragraf omhandlede virksomheder.

Polititilladelser til dans, musicering, spil m. v. i beværtninger.

§ 23. [§ 24].

Stk. 1. Til i beværtninger at afholde offentlig dans eller maskerade eller lade opføre musikalske eller andre præstationer til underholdning for gæsterne udkræves politiets tilladelse, for så vidt der efter de gældende bestemmelser ikke udkræves tilladelse af højere myndighed. Lignende tilladelse skal også erhverves af den beværter eller gæstgiver, der ønsker at stille billard, keglebane og lignende underholdningsspil til rådighed for sine gæster.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede tilladelser kan højst gives for 1 år ad gangen. Kommunalbestyrelsen kan give almindelige regler til fastsættelse af vilkårene for og til begrænsning af antallet af de nævnte tilladelser og kan bl. a. bestemme, at disse kun må gives til beværtninger uden ret til udskænkning af stærke drikke. For tilladelserne betales en afgift efter kommunalbestyrelsens bestemmelse.

Kapitel V.

Frie næringer, beværtning i foreninger, marketenderivirksomhed m. v.

Sluttet bord, pensionatsvirksomhed.

§ 24. [§ 25.]

Stk. 1. Til beværtning ved sluttet bord samt til at tage personer i logi i mindst en uge udkræves ikke adkomst efter nærværende lov. [Politiet kan derhos med samtykke af kommunalbestyrelsen og på de af denne nærmere fastsatte vilkår tillade, at pensionatsvirksomheder uden at løse adkomst på gæstgivernæring tager personer

i logi for 2 nætter ad gangen. Sådan tilladelse kan højst gives for 1 år ad gangen og kan til enhver tid tilbagetages, for så vidt forholdene findes at give anledning dertil.]

Stk. 2. Den, der beværter ved sluttet bord, har ret til under måltidet at beværte med stærke drikke, så længe dette ikke giver anledning til drukskab eller anden uorden, og så længe den pågældende ikke overbevises om i øvrigt at have drevet

beværtning med stærke drikke. Holder den, der beværter ved sluttet bord, sig ikke de nævnte betingelser efterrettelig, kan politiet efter een gang at have advaret den pågældende mod følgerne heraf give ham tilhold om ikke længere at beværte med stærke drikke ved sluttet bord. Overtrædelse af sådant tilhold straffes efter bestemmelserne i § 34, [§ 35], stk. 1. Den, over for hvem sådant forbud nedlægges, kan forlange politisag rejst til konstatering af, hvorvidt betingelserne for forbudets nedlæggelse har været til stede.

Stk. 3. Det nævnte forbud kan til enhver tid hæves af politiet og bortfalder 3 år efter at det er givet eller, for så vidt det forinden måtte være overtrådt, 3 år efter udstået straf for overtrædelsen.

Beværtning i foreninger.

§ 25. [§ 26].

Stk. 1. I foreninger må udskænkning af stærke drikke for betaling kun finde sted, såfremt der haves næringsadkomst på beværternæring med ret til udskænkning af stærke drikke i det pågældende lokale, eller såfremt tilladelse i medfør af § 21 [§ 22] er erhvervet. Dette gælder uanset om udskænkningen sker uden fortjeneste for enkeltmand.

Stk. 2. Finder udskænkning sted i strid med bestemmelserne i stk. 1, påhviler ansvaret herfor såvel den pågældende ejer eller lejer af lokalet som foreningens bestyrelsesmedlemmer, når de vidende om forholdet ikke efter evne søger at hindre dette.

Stk. 3. Til sådanne forsamlingsbygninger i landkommuner, der har til formål at afgive lokaler til afholdelse af den stedlige befolknings møder, sportsøvelser m. v., kan der ikke knyttes beværterbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på sådanne forsamlingsbygninger, som dels har lokaler med selvstændig indgang for de i 1. punktum nævnte formål, dels har lokaler, der er indrettet til beværtningsbrug, jfr. § 9.

Marketenderivirksomhed.

§ 26. [§ 27].

Stk. 1. [stk. 2.] Ved marketenderivirksomhed forstås i denne lov beværtning i der-

til indrettede lokaler i eller i tilknytning til fabrikker, værksteder, kontorer, kaserner, institutioner, arbejdspladser og tilsvarende steder for de der beskæftigede. *Som beskæftigede kan tillige anses midlertidigt beskæftigede samt chauffører, kuske og bude med ærinde i den pågældende virksomhed m. v. Betegnelsen marketenderi må kun anvendes for virksomheder, der drives under iagttagelse af reglerne i nedenstående stk. 2-10.*

Stk. 2. [stk. 1. og stk. 4, 3. pkt.]. Til at drive marketenderi udkræves [for så vidt beværteradkomst ikke er erhvervet,] tilladelse fra politiet, i København magistraten. [Sådan tilladelse medfører ikke afgiftspligt i henhold til lov nr. 83 af 22. marts 1930 om afgift til stat og kommuner på omsætningen af stærke drikke.] *Sådan tilladelse giver ikke ret til udskænkning af andre stærke drikke end øl af den i § 1, stk. 3, nævnte art.* Når behørig kontrol med marketenderiet kan føres, og dette i øvrigt opfylder de i denne paragraf fastsatte betingelser, kan tilladelse kun nægtes, når ganske særlige omstændigheder taler mod dens meddelelse.

Stk. 3. *Marketenderitilladelse giver alene ret til beværtning for de i virksomhederne eller på vedkommende arbejdsplads, såsom et havneområde, beskæftigede personer. Salg af tobaksvarer vil alene kunne finde sted til tilfredsstillelse af de pågældendes behov på stedet.*

[I marketenderier må alene beværetes personer, der er beskæftiget i vedkommende virksomhed eller institution.]

Stk. 4. [Stk. 4, 1. og 2. pkt.] *Marketenderitilladelse kan alene gives til en virksomhed eller en flerhed af virksomheder eller, efter aftale med vedkommende virksomhed eller virksomheder, til en sammenslutning af de der beskæftigede. For så vidt angår arbejdspladser, der ikke er knyttet til bestemte virksomheder, gives tilladelsen til en sammenslutning af de beskæftigede. Til at forestå den daglige drift skal være ansat en til politiet, i København magistraten, anmeldt marketender. Det retlige ansvar for marketenderiets tilbørlige drift påhviler såvel marketenderitilladelsens indehaver som marketenderen. Marketenderens løn må hverken helt eller delvis beregnes som en procentdel af omsætningen af stærkt øl. Handelsministeren kan fastsætte nærmere forskrifter med henblik på afgrænsning af de til marketenderiet adgangsberettigede samt*

til sikring af og kontrol med, at alene disse beværetes, og at misbrug af tilladelsen ej heller i øvrigt finder sted.

[Tilladelse til udøvelse af marketenderi-virksomhed kan alene gives, når marketenderiet drives af eller efter aftale med den pågældende virksomhed, og når der til at forestå den daglige drift er ansat en til politiet, i København magistraten, anmeldt person. Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan fastsætte nærmere forskrifter til sikring af og kontrol med, at alene de i vedkommende virksomhed beskæftigede beværetes, og at misbrug af tilladelsen ej heller i øvrigt finder sted.]

Stk. 5. Marketenderier må længst holdes åbne i tiden fra $\frac{1}{2}$ time før arbejdstidens begyndelse til $\frac{1}{2}$ time efter dennes ophør. Politiet kan dog, hvor forholdene taler herfor, tillade, at et marketenderi holdes åbent i indtil $1\frac{1}{2}$ time efter arbejdstidens ophør.

Stk. 6. [Stk. 5 og 6] I marketenderier må ikke udskænkes stærkt øl [stærke drikke] uden for de i vedkommende virksomhed fastsatte spisetider. Andre stærke drikke end øl af den i § 1, stk. 3, nævnte art må ikke nydes i marketenderier. Det er forbudt at tilbageholde arbejdsløn til dækning af skyld i marketenderier for stærkt øl. Bestemmelserne i § 32 finder tilsvarende anvendelse på marketenderier.

Stk. 7. Såfremt der i et marketenderi jævnligt forekommer drukkenskab, eller tilladelsen i øvrigt misbruges, kan den myndighed, der har givet tilladelsen, med god-

kendelse af handelsministeren fratage marketenderiet retten til at udskænke stærkt øl [stærke drikke] i en nærmere fastsat tid eller endog, når groft og vedvarende misbrug har fundet sted, inddrage tilladelsen.

Stk. 8. Bestyrere af marketenderier må ikke udøve handelsnæring, ligesom der ikke fra lokaler, der er indrettet til marketenderi-virksomhed, må drives nogen næring, til hvis udøvelse der kræves næringsbrev. Såfremt der fra de pågældende lokaler fordeles varer i henhold til næringsloven af 28. april 1931 § 10, må der ikke udleveres andre stærke drikke end øl.

Stk. 9. Efter marketenderiets lukketid, jfr. stk. 5, må der ikke finde servering sted. Dette gælder dog ikke ved sammenkomster, der bekostes af vedkommende virksomhed, samt ved sammenkomster foranstaltet af organisationer af de på virksomheden beskæftigede, i hvilke udenforstående ikke deltager. I disse tilfælde skal forudgående anmeldelse til politiet finde sted.

Stk. 10. Anvendelse af marketenderilokaler efter marketenderiets lukketid til afholdelse af sammenkomster, herunder sluttede selskaber, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for bevertningen, jfr. bestemmelsen i § 1, stk. 7, kræver tilladelse fra politiet i hvert enkelt tilfælde. Sådan tilladelse kan kun gives, såfremt der i sammenkomsten alene deltager de i vedkommende virksomhed m. v. beskæftigede samt gæster i følge med disse.

Kapitel VI.

Handel med og fordeling af stærke drikke.

§ 27. [§ 28.]

Stk. 1. Enhver næringsdrivende, der ønsker at sælge stærke drikke, jfr. § 1, stk. 6, skal, inden virksomheden påbegyndes, gøre anmeldelse herom til politimesteren, i København magistraten.

Stk. 2. Næringsdrivende på landet kan kun påbegynde detailsalg af stærke drikke, når kommunalbestyrelsen har meddelt tilladelse dertil. Kommunalbestyrelsens tilladelse skal være knyttet til et bestemt lokale. Flytning til andet lokale kan alene finde sted med

kommunalbestyrelsens samtykke. Kommunalbestyrelsens tilladelse gives for 8 år ad gangen; tilladelsen kan begrænses til alene at angå salg af øl og vin eller en af disse varer, men kan i øvrigt ikke begrænses eller betinges.

Stk. 3. Politimesteren, i København magistraten, påtegner næringsbrevet om sket anmeldelse. Med hensyn til næringsbreve på landet finder påtegning dog først sted, når kommunalbestyrelsens tilladelse godtgøres at foreligge; i påtegningen vil tilladel-

sens gyldighedstid være at anføre, ligesom det udtrykkeligt skal angives, hvorvidt tilladelsen er begrænset til udelukkende at angå visse stærke drikke, jfr. stk. 2. Fornyes kommunalbestyrelsens tilladelse efter udløbet af den i stk. 2 omhandlede tidsfrist, vil adkomstbrevet ligeledes være at påtegne herom af politimesteren.

Stk. 4. Ved et næringsbrevs påtegning i overensstemmelse med forskrifterne i stk. 3, 1. pkt., erlægges en vedkommende kommunes kasse tilfaldende afgift, der for personer udgør 150 kr. og for selskaber m. v. 375 kr. Bestemmelserne i § 5, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. De i stk. 1-4 indeholdte forskrifter finder tilsvarende anvendelse med hensyn til brugsforeninger, der fordelser stærke drikke inden for medlemskredsen. De i stk. 3 omhandlede påtegninger vil være at anføre på et i overensstemmelse med reglerne i næringsloven af 28. april 1931 § 11 udfærdiget særligt legitimationsbevis.

Stk. 6. Omførsel af stærke drikke til forhandling er forbudt, bortset fra her i landet næringsberettigedes omførsel af varer efter vedkommende kundes anmodning.

§ 28. [§ 29.]

Stk. 1. Vederlagsfri uddeling af stærke drikke på udstillinger, ved licitationer og auktioner er forbudt. Ved vinauktioner og lign. kan politiet dog tilstå undtagelser herfra.

Stk. 2. I butikker og brugsforeningers uddelingslokaler eller i disses umiddelbare nærhed, såsom i lager- eller baglokaler, den til ejendommen hørende gård m. v., må udskænkning af stærke drikke for besøgende eller kunder ikke finde sted hverken for betaling eller uden betaling. Dog kan næringsdrivende, hvis hovedvirksomhed er fremstilling af eller handel med vin, ved henvendelse til politiet få tilladelse til i deres forretningslokaler som smagsprøver at udskænke vin uden betaling, og sådan tilladelse bør kun nægtes, når særlige omstændigheder taler mod dens meddelelse.

Stk. 3. Stærke drikke må ikke forhandles eller udleveres under sådanne omstændigheder, at der foreligger en åbenbar omgåelse af reglerne om udskænkning.

Kapitel VII.

Personalet i beværtninger og gæstgiverier.

§ 29. [§ 30.]

Stk. 1. Enhver, der antages til medhjælp i en beværtning eller et gæstgiveri, skal senest på den dag, da han påbegynder sin virksomhed i forretningen, meddele værten sit fulde navn, fødselsår og -dag samt fødested. Beværtere og gæstgivere må i deres virksomhed kun benytte medhjælpere, der har meddelt dem disse oplysninger. Oplysningerne skal af værten optegnes og opbevares, så længe han har vedkommende som medhjælper. Beværtere og gæstgivere, som af politiet derom har fået pålæg, skal give politiet meddelelse om de modtagne oplysninger. Meddelelse skal være politiet i hænde inden 24 timer efter, at medhjælperen har påbegyndt sin virksomhed i forretningen. Ophører tjenesteforholdet, skal meddelelse herom ligeledes gives politiet inden 24 timer.

Stk. 2. Politiet kan, når de i § 2, stk. 1,

nr. 5, angivne omstændigheder skønnes at foreligge, forbyde en person at virke som medhjælper i nærmere angivne beværtninger eller gæstgiverier eller, om det findes påkrævet, alle beværtninger og gæstgiverier inden for politikredsen. Politiets beslutning iværksættes ved tilhold til medhjælperen og, hvis det anses for påkrævet, tillige ved pålæg til værten. Når forholdene giver anledning hertil, kan politiet endvidere meddele værten og personalet i en beværtning eller et gæstgiveri tilhold om ikke at nyde stærke drikke sammen med gæsterne. Sådant tilhold kan efter omstændighederne også meddeles personer, der leverer underholdningsmusik. Politiets bestemmelse kan indbringes for højere myndighed i overensstemmelse med forskrifterne i § 30 [§ 31], stk. 4. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

Stk. 3. I beværtninger og gæstgiverier

med ret til udskænkning af stærke drikke må der, bortset fra værtens hjemmeværende børn og børnebørn, ikke anvendes kvindeligt serveringspersonale eller garderobebetjening under 18 år. Politiet kan gøre undtagelse fra bestemmelsen i dette stykkes 1. punktum for kvinder, der agtes antaget til oplæring i

tjenerfaget, *jfr. lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold* [*jfr. lov nr. 120 af 7. maj 1937 om lærlingeforholdet*], når det skønnes, at forholdene på det pågældende lærested gør det forvarligt at tillade anvendelsen af unge kvinder der. I toiletter må kun personer over 18 år beskæftiges.

Kapitel VIII.

Lukkebestemmelser, udskænkning for unge m. v.

Beværtningers lukketid.

§ 30. [§ 31.]

Stk. 1. Beværtninger, hvor spise- og drikkevarer er genstand for offentlig forhandling til fortæring på stedet, skal holdes lukket i tiden fra kl. 24 til kl. 5. I politivedtægten kan det dog bestemmes, at beværtninger skal lukkes til et tidligere tidspunkt end kl. 24. Kommunalbestyrelsen kan endvidere, når særlige ædruelighedsmæssige hensyn taler derfor, fastsætte, at bestemt angivne beværtninger med ret til udskænkning af stærke drikke skal lukke til et nærmere fastsat tidspunkt, der ligger før almindelig lukketids indtræden.

Stk. 2. Politiet kan give et af kommunalbestyrelsen nærmere fastsat antal beværtere tilladelse til at holde åbent efter kl. 24 eller den i henhold til stk. 1, 2. pkt., eventuelt fastsatte tidligere lukketid, dog længst til *et af kommunalbestyrelsen fastsat tidspunkt* [kl. 1.] Tilladelsen kan til enhver tid tilbagetages af politiet, såfremt dens benyttelse giver anledning til uorden eller ulemper. For tilladelsen ydes til kommunens kasse en årlig afgift, der fastsættes for hvert enkelt tilfælde af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Ved beslutning af kommunalbestyrelsen kan det endvidere fastsættes, at der ikke i beværtninger må udskænkes eller nydes stærke drikke i tiden fra kl. 5 til kl. 8. Træffes sådan bestemmelse, kan det samtidig fastsættes, at der ikke i handlendes og andre næringsdrivendes samt brugsforeningers butikker og udleveringssteder i det pågældende tidsrum må forhandles eller fordeles stærke drikke. Det samme gælder salg af stærke drikke i håndkøb fra apoteker og disses udsalgssteder.

Stk. 4. Hvis der på grund af særlige forhold opstår fare for den offentlige ro og orden, kan politiet i det omfang, det skønnes nødvendigt, som en forbigående foranstaltning forbyde udskænkning af og handel med stærke drikke i politikredsen eller i en del af denne og efter omstændighederne påbyde de pågældende forretningers lukning. Den trufne beslutning kan indankes for justitsministeren, der efter forhandling med handelsministeren afgør sagen. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

Stk. 5. Handelsministeren kan, når almene hensyn taler derfor, gøre undtagelse fra de gældende regler om lukketid over for beværtninger i jernbanestationer, rutebilstationer, lufthavne og lign.

Stk. 6. Efter anbefaling af kommunalbestyrelsen kan politiet i ganske særlige tilfælde, såsom for nytårsnat og for valgnætter, dispensere fra de almindelige lukketidsregler.

§ 31. [§ 32.]

Stk. 1. Når et kvarter er gået efter den for vedkommende beværtning gældende lukketid, må lokalerne ikke benyttes til ophold for nogen, bortset fra hvad opgørelsen af dagsalgets regnskab og lokalernes rengøring og bevogtning nødvendiggør. [Politiet kan dog give et af kommunalbestyrelsen nærmere fastsat antal beværtere tilladelse til at beholde gæster siddende og beværte disse efter lukningen, dog ikke længere tid end 2 timer derefter og længst til kl. 2. For sådanne tilladelser ydes til kommunens kasse en årlig afgift, der fastsættes for hvert enkelt tilfælde af kommunalbestyrelsen.]

Stk. 2. Det tidspunkt, efter hvilket gæster ikke må forblive i beværtningen, skal angives ved tydelige opslag i beværtningslokalerne eller ved indgangen til disse efter politiets nærmere bestemmelse. Enhver gæst er pligtig at forlade beværtningen, så snart han af beværtningspersonalet er gjort opmærksom på eller i øvrigt er vidende om, at nævnte tidspunkt er kommet. I den tid, i hvilken gæster ikke må opholde sig i lokalerne, må disses vinduer ikke uden politiets tilladelse være tildækket.

Stk. 3. Sammenkomster af foreninger eller sluttede selskaber skal efter det i stk. 2 nævnte tidspunkt foregå i særlige, fra de almindelige beværtningslokaler adskilte lokaler. Politiet kan dog give tilladelse til at benytte de almindelige beværtningslokaler. Foreningens bestyrelse eller selskabets arrangører er ansvarlige for, at der ikke deltagere uvedkommende i sammenkomsten. Det samme gælder forretningens vært, medmindre det godtgøres, at han har gjort, hvad der med rimelighed kan forlanges for at overvåge lukkebestemmelsernes overholdelse.

Stk. 4. Efter det i stk. 1 nævnte tidspunkt må uvedkommende ikke indfinde sig eller forblive i lokaler, der er forbeholdt en forening eller et sluttet selskab.

Udbetaling af arbejds løn.

Udskænkning for unge og berusede.

§ 32. [§ 33.]

Stk. 1. Udbetaling eller fordeling af arbejds løn må ikke finde sted i beværtninger eller gæstgiverier.

Stk. 2. I beværtninger eller gæstgiverier er det forbudt enhver at skænke eller lade skænke stærke drikke for personer, der må antages at være berusede, og for personer, der ikke er fyldt og heller ikke kan antages at være fyldt 18 år. *Politiet kan, når forholdene taler derfor, forbyde beværtere at lade personer under 18 år opholde sig som gæster i vedkommende beværtning. Bevilningshaveren er ansvarlig for sine medhjælperes overtrædelse af forskrifterne i dette stykke. Er den daglige drift overladt en af vedkommende myndighed godkendt bestyrer, gælder bestemmelserne i § 6, stk. 5.*

Stk. 3. Næringsdrivende eller brugsfore-

ninger, der sælger eller fordeler stærke drikke, må ikke udlevere sådanne til personer, der må antages at være berusede, og ej heller til de i stk. 2 nævnte unge personer, for så vidt der er grund til at formode, at de pågældende agter at anvende varerne til eget forbrug.

Særlige bestemmelser om beværtninger og gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke.

§ 33. [§ 34.]

Stk. 1. Såvel uden for som i beværtninger og gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke skal der på et iøjnefaldende sted være anbragt et skilt, der tydeligt angiver forretningens nævnte karakter.

Stk. 2. I sådanne beværtninger må værten og de, der går ham til hånde, hverken for betaling eller uden betaling skænke stærke drikke til nogen eller hjælpe nogen til nydelse af sådanne eller stille sine lokaler til rådighed til sådant formål.

Stk. 3. Ligeledes er det forbudt gæsterne at nyde medbragte stærke drikke, og værten og de, der går ham til hånde, må ikke finde sig i, at dette sker. Ej heller må værten eller andre nyde stærke drikke i serveringslokalerne.

Stk. 4. Den, der driver beværtning eller gæstgiveri uden ret til udskænkning af stærke drikke, må ikke opbevare stærke drikke i den ejendom, hvori beværtningen drives; ej heller må han opbevare stærke drikke på steder i ejendommens nabolag, hvorover han har rådighed. Dette gælder også hans medhjælper og medlemmer af hans husstand.

Stk. 5. I beværtninger eller gæstgiverier uden ret til udskænkning af stærke drikke må øl i flasker kun serveres, når det på flaskerne [kun serveres i flasker, på hvilke det] udtrykkeligt er angivet, at varerne ikke hører til de i § 1 omhandlede stærke drikke. Det er værtens pligt ved indkøb af alle drikkevarer at sikre sig, at sådan angivelse udtrykkeligt er anført på flasker og anden emballage.

Stk. 6. Den, der driver beværter- eller gæstgiveri uden ret til udskænkning af stærke drikke, må ikke ved sluttet bord beværte med sådanne drikke.

Kapitel IX.

Straffebestemmelser, politiforholdsregler m. v.

Straffebestemmelser.

§ 34. [§ 35.]

Stk. 1. Den, der uden behørig næringsadkomst forhandler, fordeler eller beværter med stærke drikke, straffes med bøder på ikke under 50 kr. I gentagelsestilfælde og når den ulovlige virksomhed drives som næringsvej, eller når den pågældende er vært i en beværtning eller et gæstgiveri uden ret til udsækning af stærke drikke, er straffen bøder på ikke under 100 kr. eller hæfte. Under skærpende omstændigheder, herunder når virksomheden drives på en sådan måde, at utugt, hasardspil eller andre strafbare handlinger derved fremmes, kan straffen stige til fængsel i indtil 6 måneder.

Stk. 2. Den, der uden behørig næringsadkomst driver beværtning uden udsækning af stærke drikke, straffes med bøder, i gentagelsestilfælde på ikke under 25 kr.

*Stk. 3. *)* Den, der gør sig skyldig i overtrædelse af bestemmelserne i §§ 27, 28, stk. 2-3, 32, stk. 2-3, 33, stk. 2, eller 35-36, eller de i medfør af samme udfærdigede forskrifter eller påbud, straffes med bøder på ikke under 25 kr. Det samme gælder den, der gør sig skyldig i overtrædelse af §§ 29, 30, 31, stk. 1, og 33, stk. 3-5. Under skærpende omstændigheder kan straffen stige til hæfte.

Stk. 4. Den, der lader sig beværte med, køber eller på anden måde forskaffer sig spise-, drikke- eller tobaksvarer, vidende om, at disses afsætning finder sted i strid med nærværende lovs bestemmelser, straffes med bøder på ikke under 10 kr. Samme straf ifalder den, der i øvrigt overtræder bestemmelserne i denne lov eller de i medfør af samme udfærdigede forskrifter og påbud, for så vidt ikke højere straf i medfør af andre bestemmelser derved er forskyldt.

Stk. 5. Bøder for overtrædelse af bestemmelserne i denne lov tilfalder statskassen. Den ved forsætlig overtrædelse af loven indvundne fortjeneste eller et beløb, der skønnes at svare hertil, kan ved dommen inddrages i statskassen.

Stk. 6. En i anledning af overtrædelse af nærværende lov rejst sag kan ikke afgøres

ved vedtagelse af bøde, der ligger under det for det foreliggende tilfælde fastsatte minimum.

Stk. 7. Sager vedrørende overtrædelse af denne lov behandles som politisager.

Forbrydelse af næringsadkomst m. v.

§ 35. [§ 36.]

Stk. 1. Bliver den, der driver beværtning uden ret til udsækning af stærke drikke eller gæstgiveri med eller uden sådan ret, dømt for anden gang efter § 34, [§ 35] stk. 1, 2.-3. pkt., kan der ved dommen tillige træffes bestemmelse om, at den pågældendes næringsadkomst skal være undergivet politiets bestemmelse. Ved hyppigere gentagelser vil næringsadkomsten ved dommen være at frakende den pågældende.

Stk. 2. Bliver en næringsdrivende gentagne gange dømt for overtrædelse af bestemmelserne i denne lovs § 28, [§ 29] stk. 2-3, kan det ved dommen bestemmes, at den pågældendes ret til at handle med stærke drikke skal være forbrudt enten for bestandig eller for et i dommen fastsat tidsrum.

Stk. 3. Er nogen dømt til at have sin næringsadkomst undergivet politiets bestemmelse, kan politiet foruden at give den pågældende advarsler opstille sådanne vilkår for fortsættelsen af hans næringsdrift, som skønnes nødvendige eller formålstjenlige for at sikre forretningens lovlige drift, samt i kortere eller længere tid undrage ham retten til at udøve næringen. Politiets bestemmelser i så henseende kan indbringes for *handelsministeren*. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning. Såfremt den dømte efter dommens afsigelse i 5 år har drevet næringen uden efter politiets skøn at have givet grundet anledning til klage, kan han forlange politiets skriftlige anerkendelse heraf, og den nævnte virkning af dommen er dermed bortfaldet.

Stk. 4. Når der i en beværtning eller et gæstgiveri jævnlig forefalder drukkeneskab eller anden uorden til ulempe for omboende, vejfarende eller forretningens gæster, eller

*) Nummereringens forskydning har nødvendiggjort en ændring i paragrafhenvisningerne.

denne drives på en sådan måde, at utugt eller uterlighed, hasardspil eller andre forbryderiske handlinger derved fremmes, eller forretningen afgiver skjulested for forbrydere eller af politiet eftersøgte personer eller ved forbrydelse erhvervede koster, kan den næringsberettigede, efter at han een gang uden tilstrækkelig virkning er blevet advaret af politiet, såfremt han har ladet det mangle på fornødent tilsyn eller i øvrigt er ansvarlig for de nævnte mishigheder, under en politisag dømmes til at have sin næringsadkomst undergivet politiets bestemmelse og i gentagelsestilfælde til at have den forbrudt. Det samme gælder, for så vidt værten eller nogen af betjeningen gentagne gange har vist sig beruset i forretningen, eller for så vidt værten oftere har vist sig beruset på andre offentlige steder.

Politiforholdsregler m. v.

§ 36. [§ 37.]

For så vidt det af hensyn til sædeligheden, ædrueligheden eller opretholdelsen af ro og orden må anses for nødvendigt, skal politiet forbyde en beværter eller en gæstgiver i sin virksomhed eller i sin i nærheden beliggende bolig eller ejendom som gæster, logerende, medhjælpere el. lign. at have personer, der søger fortjeneste ved utugt. De pågældende skal af politiet navngives og om fornødent påvises for værten. Politiet kan i forbindelse med forbudet forbyde sådanne per-

soner at indfinde sig de nævnte steder. Når forholdene taler derfor, kan politiet endvidere forbyde, at der i de pågældende beværter- eller gæstgivervirksomheder anvendes kvindeligt serveringspersonale, garderobe- eller toiletbetjening m. v. Politiets bestemmelse i de nævnte henseender kan indbringes for højere myndighed i overensstemmelse med forskrifterne i § 30, [§ 31] stk. 4. Indbringelse af beslutningen for højere myndighed har ikke opsættende virkning.

§ 37. [§ 38.]

Såfremt det ved dom eller ved den skyldiges egen erkendelse er godtgjort, at beværtning eller gæstgiveri drives uden behørig adkomst, og den ulovlige næringsdrift trods politiets advarsel fortsættes, kan politiet lade indgangsdøren til de lokaler, hvor den ulovlige næring drives eller fortsættes, forsegle og skiltet, hvor sådant er anbragt, fjerne.

§ 38. [§ 39.]

Der vil ikke kunne nægtes politiet adgang til de til en beværtning eller et gæstgiveri hørende lokaler eller rum. Tilsvarende regel gælder, for så vidt angår markedenderier samt de i henhold til § 1, stk. 7, godkendte udlejningsvirksomheder.

[Værten i en beværtning eller et gæstgiveri og de, der går ham til hånde, må ikke nægte politiet adgang til de til forretningen hørende lokaler eller rum.]

Kapitel X.

Ophør af næringsret.

Bortfald af næringsadkomster.

§ 39. [§ 40.]

Stk. 1. Næringsadkomst på beværter- og gæstgivernæring bortfalder:

- 1) ved adkomsthaverens død, jfr. dog stk. 3 og 4,
- 2) ved, at adkomsthaveren ophører at have bopæl her i landet,
- 3) ved adkomsthaverens umyndiggørelse, eller når han sættes under lavværgemål,
- 4) ved, at tidsbegrænset adkomst ikke ved periodens udløb fornyes,

- 5) ved ikke-benyttelse af adkomsten, jfr. stk. 5,
- 6) ved frasigelse af adkomsten, jfr. stk. 6,
- 7) ved adkomstens forbrydelse, jfr. stk. 7 og 8,
- 8) ved ekspropriation, jfr. § 40 [§ 41].

Stk. 2. For så vidt direktionen eller noget medlem af bestyrelsen i de i § 3 omhandlede selskaber ophører at opfylde de i § 2, nr. 1-4, foreskrevne betingelser, vil indberetning herom inden 14 dage være at gøre til politiet, i København magistraten. Inden

3 måneder må det over for politiet, i København magistraten, godtgøres, at direktions- og bestyrelsesmedlemmerne på ny opfylder de fornævnte betingelser. Ethvert af direktionens og bestyrelsens medlemmer, der er vidende om forholdet, er pligtigt til at påse, at den fornævnte indberetning rettidig finder sted. Københavns magistrat drager omsorg for at underrette politiet om de til denne gjorte indberetninger.

Stk. 3. Ved en mands død går adkomst ifølge bevilling over til den indtil hans død med ham samlevende hustru under forudsætning af, at hun over for politiet godtgør at opfylde betingelserne i § 2, nr. 2 og 4. § 2, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Konkurs- og dødsboer har ret til ved en godkendt bestyrer, jfr. § 6, indtil 1 år efter konkursens eller dødsfaldets indtræden at fortsætte fallentens eller den afdødes beværter- eller gæstgivervirksomhed i likvidations-, overdragelses- eller lignende øjemed. I særlige tilfælde kan politiet, i København magistraten, forlænge den fornævnte frist.

Stk. 5. Adkomst ifølge bevilling, der uafbrudt i 2 år ikke har været udøvet, er derved bortfaldet, selv om adkomsten i løbet af de 2 år er blevet fornyet. Ved fornyelsen kan det dog bestemmes, at tiden før fornyelsen helt eller delvis ikke skal medregnes til de 2 år.

Stk. 6. Frasigelse sker ved tilbagegivelse af adkomstbrevet til politimesteren, i København magistraten, eller ved hos denne at lade adkomsten få fornøden påtegning om frasigelsen.

Stk. 7. Når adkomsthaveren ved dom findes skyldig i et strafbart forhold, kan adkomsten ved dommen frakendes ham i overensstemmelse med reglerne i straffelovens § 79.

Stk. 8. Forbryder nogen sin næringsadkomst, bortfalder beføjelsen til at drive næringer straks, når endelig dom er faldet. Dommen skal af vedkommende domstol meddeles den myndighed, der har udstedt næringsadkomsten.

Stk. 9. De i stk. 1, nr. 4, 5 og 8, jfr. stk. 5 og § 40 [§ 41], anførte bortfaldsgrunde finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår adkomster til detailsalg eller fordeling af stærke drikke på landet, jfr. § 27 [§ 28].

Stk. 10. *Handelsministeren* kan, såfremt

den lokale bevillingsmyndighed, jfr. kap. II og III, og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler dette, gøre undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, og stk. 2.

Stk. 11. Bortfalder retten til at drive en i denne lov omhandlet næring, skal adkomstbrevet inden 1 måned tilbageleveres til den myndighed, der har udfærdiget det, eller, for så vidt angår de i § 27 [§ 28] omhandlede adkomster, indleveres til påtegning hos vedkommende myndighed.

Ekspropriation.

§ 40. [§ 41].

Stk. 1. I købstæderne kan kommunalbestyrelsen og på landet amtsrådet efter indhentet erklæring fra de i sagen interesserede kommunalbestyrelser bestemme, at en bevilling til beværtning eller gæstgiveri mod erstatning skal inddrages 1) for at bringe antallet af beværtninger ned, 2) for at overdrage bevillingen til et i overensstemmelse med § 13, stk. 5, [stk. 2] ledet selskab eller 3) for at standse driften af en virksomhed, hvis beliggenhed, lokaler eller driftsmåde gør dette ønskeligt, uden at der dog er tilstrækkeligt grundlag for ad anden vej at standse driften, jfr. §§ 9 og 35 [36]. Tilsvarende bestemmelser kommer til anvendelse for så vidt angår adkomster til detailsalg eller fordeling af stærke drikke på landet, jfr. § 27 [§ 28].

Stk. 2. Erstatningen fastsættes af en kommission, bestående af to i København og købstæderne af kommunalbestyrelsen og på landet henholdsvis af amtsrådet og kommunalbestyrelsen valgte medlemmer og to af *handelsministeren* valgte medlemmer samt en af ministeren valgt formand. Udgifterne ved kommissionen udredes af kommunens kasse.

Stk. 3. Erstatningen, der udredes af kommunens kasse, kan ikke overstige de til etablering, overtagelse og udvidelse af forretningen medgåede udgifter med fradrag af, hvad der måtte være indtjent ud over passende vederlag for arbejde og risiko.

Stk. 4. I øvrigt bliver erstatningen at fastsætte efter billigt hensyn til alle omstændigheder. Dog skal erstatning ikke ydes for den værdiforøgelse, som er forårsaget ved stats- eller kommunale indskrænkninger i antallet af konkurrerende virksomheder, og

hensyn bliver at tage til værdien af den næringsvirksomhed, som endnu står adkomsthaveren åben efter tabet af den eksproprierede bevilling.

Stk. 5. Såfremt den næringsdrivende er dømt til at have sin næringsadkomst under-

givet politiets bestemmelse, jfr. § 35 [§ 36], skal der ved erstatningens fastsættelse tages hensyn hertil, og i intet tilfælde må der tillægges den næringsdrivende mere end halvdelen af det beløb, han uden denne omstændighed ville have haft krav på.

Kapitel XI.

Formularer, tilsyn, overgangsbestemmelser, ikrafttræden m. v.

Formularer, tilsyn.

§ 41. [§ 42].

Handelsministeren kan fastsætte formen for de af denne lov omfattede næringsadkomster, tilladelser, anmeldelser til myndighederne og begøring om udfærdigelse af adkomstbreve, ligesom ministeren er beføjet til at træffe de for tilsynet med lovens overholdelse fornødne foranstaltninger og herunder foreskrive, hvilke oplysninger der normalt bør tilvejebringes ved behandlingen af andragender efter denne lov.

Overgangsbestemmelser.

§ 42. [§ 43].

Stk. 1. De ved lovens ikrafttræden udfærdigede næringsadkomster på gæstgiveri i købstæderne er fremtidig undergivet de i denne lov fastsatte bestemmelser om fornyelse af gæstgiverbevillinger. Adkomsterne har kun gyldighed for det i medfør af § 4 fastsatte åremål, der regnes fra lovens ikrafttrædelsesdag, men kan ved udløbet af dette åremål fornyes i overensstemmelse med de i denne lov fastsatte forskrifter.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede næringsadkomster skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten. Vedkommende myndighed udfærdiger vederlagsfrit en bevilling på gæstgiveri og forsyner denne med påtegning om dens gyldighedstid.

Stk. 3. Allerede udfærdigede tilladelser til at drive marketenderi skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten, som derefter udfærdiger den fornødne tilladelse, såfremt vedkommende marketenderi opfylder betingelserne i § 26. [§ 27.].

[*Stk. 1.* De i denne lov indeholdte forskrifter om flytning af næringsadkomster m. v. finder tilsvarende anvendelse på adkomster, der er udfærdiget før lovens ikrafttræden. Det samme er tilfældet, for så vidt angår de i loven fastsatte bestemmelser om anmeldelsespligt for selskaber m. v., jfr. § 3, ligesom lovens bestemmelser om bortfald af næringsadkomster kommer til anvendelse på de ved lovens ikrafttræden udfærdigede adkomster, når den pågældende bortfaldsgrund indtræder efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. De for selskaber m. v. uden tidsbegrænsning udfærdigede bevillinger til bevertning og gæstgiveri og adkomster til forhandling og fordeling af stærke drikke på landet er fremtidig undergivet de i denne lov fastsatte bestemmelser om fornyelse af sådanne adkomster. Adkomsterne har kun gyldighed for det henholdsvis i medfør af § 4 og i § 28 fastsatte åremål, der regnes fra lovens ikrafttrædelsesdag, men kan ved udløbet af dette åremål fornyes i overensstemmelse med de i denne lov fastsatte forskrifter.

Stk. 3. De i stk. 2 omhandlede adkomstbreve skal inden 3 måneder efter denne lovs ikrafttræden indsendes til politiet, i København til magistraten. Vedkommende myndigheder forsyner vederlagsfrit adkomstbrevet med påtegning om dets gyldighedstid.

Stk. 4. Beværterbevillinger med ret til udskænkning af stærke drikke, der er knyttet til sådanne forsamlingsbygninger som nævnt i § 26, stk. 3, kan ved deres udløbstid, jfr. stk. 2, 2. punktum, ikke fornyes. Såfremt der i stedet for en således bortfalden bevilling gives beværterbevilling uden ret til udskænkning af stærke drikke, vil

adkomstbrevet kunne udfærdiges uden erlæggelse af afgift og stempelgebyr.]

Stk. 4. [Stk. 5.] Den, der ved nærværende lovs ikrafttræden forener adkomst på beværter- eller gæstgivernæring med anden næring, bevarer sådan ret uanset bestemmelserne i nærværende lovs § 11.

Ikrafttræden m. v.

§ 43. [§ 44.]

Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. oktober 1958. Samtidig ophæves lov nr. 129 af 15. marts 1939, lov nr. 261 af 27. maj 1950 og lov nr. 123 af 28. marts 1951 samt § 25 i lov nr. 286 af 18. juni 1951.

Stk. 2. Ministeren for Grønland bemyndiges til efter forhandling med handelsministeren ved kongelig anordning at sætte loven helt eller delvis i kraft i Grønland med de ændringer, som de særlige grønlandske forhold måtte tilsige.

[Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. januar 1940, dog træder bestemmelserne i §§ 31 og 32, jfr. § 22, stk. 6, og § 23, stk. 6, i kraft den 1. juni 1939. Samtidig ophæves forordning af 5. marts 1695 om offentlige herberge- og værtshuse i Danmark, lov af 2. juli 1870 indeholdende nogle nærmere bestemmelser angående brændevinshandel, lov nr. 151 af 1. april 1921 samt lov nr. 99 af 29. marts 1924.]

»BYMÆSSIGE KOMMUNER«

Bilag 2.

København, den 10. april 1957.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

I skrivelse af 19. oktober 1954 henvendte bestyrelsen sig til handelsministeriet med en anmodning om, at ministeriet ville optage til overvejelse ved fremsættelsen af forslag til lov om ændringer i beværterloven at søge at gennemføre foreningens forslag til ændring af beværterlovens § 12, således at købstadregler bringes til anvendelse i bymæssige kommuner med mindst 1 500 indbyggere i bymæssig bebyggelse.

Handelsministeriet tog imidlertid ved fremsættelsen af lovforslaget ikke hensyn til foreningens ønske, hvorfor foreningen i en i afskrift vedlagt skrivelse af 2. marts 1956 henvendte sig til folketingsudvalget angående forslag til lov om ændringer i beværterloven.

Bestyrelsen skal herved tillade sig påny at fremføre sit ønske om ændring af lovens § 12, således at købstadregler bringes i anvendelse i bymæssige kommuner med mindst 1 500 indbyggere i bymæssig bebyggelse. Til nærmere motivering for dette ønske skal man henvise til foreningens tidligere henvendelser til handelsministeriet, hvori der er gjort udførligt rede for foreningens synspunkter. Endvidere skal man henlede opmærksomheden på, at spørgsmålet er behandlet i den i efteråret 1956 afgivne betænkning fra det af indenrigsministeriet under 21. oktober 1952 nedsatte udvalg med den opgave at foretage en undersøgelse af de bymæssigt bebyggede sognekommuners særlige forhold. I be-

tænkningen gives side 145 en skildring af baggrunden for de forskellige regler i købstæderne og på landet (navnlig de forskellige erhvervmæssige forhold), og efter en gennemgang af den særlige adgang i § 12 til indførelse af de noget friere købstadregler i bymæssige bebyggelser udtales det, at det på denne baggrund (d. v. s. de skildrede erhvervmæssige forhold) kan virke noget ejendommeligt, at man ikke har draget konsekvensen fuldt ud og etableret en fuldstændig sidestilling mellem købstæderne og de bymæssige bebyggelser.

Bestyrelsen skal endvidere tillade sig at fremføre ønske om, at foreningen må blive repræsenteret i det i lovens § 21 omhandlede overbevillingsnævn på linie med Den danske Købstadforening og De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark. Man vedlægger i denne forbindelse et eksemplar af foreningens årsberetning 1955-56, der som bilag 2 indeholder en medlemsfortegnelse fra oktober 1956. Man skal ikke undlade at meddele, at kommunerne i Københavns amtsrådsreds, de seks forstadskommuner til Århus og Odder kommune fra 1. april 1957 ikke er repræsenteret af De samvirkende Sognerådsforeninger.

For så vidt ministeriet ikke mener at kunne imødekomme denne henvendelse ved optagelse af dertil sigtende bestemmelser i forslaget om beværterlovens revision, ville man sætte pris på at få lejlighed til ved en mundtlig forhandling at redegøre nærmere for foreningens synspunkter.

O. Kier.

KOMMISSIONEN AF 1947 ANGÅENDE
AFHOLDSSPØRGSMÅLET

Bilag 3.

København, den 27. april 1957.

Til handelsministeriet.

I skrivelse af 26. februar d. å. har handelsministeriet udbedt sig en udtalelse fra kommissionen i anledning af en fra finansministeriet modtagen forespørgsel om, hvorvidt der fra handelsministeriets side vides noget at erindre imod, at udskænkning af stærke drikke i pensionater undtages fra afgiftspligt i henhold til afsnit IV C i loven om afgift af spiritus, vin og øl, uanset om der er meddelt pensionatet den i beværterlovens § 25, stk. 1, nævnte tilladelse til at tage personer i logi for 2 nætter ad gangen.

Finansministeriets forespørgsel har taget sit udgangspunkt i en rapport udarbejdet af toldkammeret i et sjællandsk tolddistrikt, hvoraf fremgår, at en række pensionatsvirksomheder i tolddistriktet har taget gæster i logi i mindre end 7 dage uden at have indhentet den i medfør af ovennævnte bestemmelser forudsatte tilladelse fra politiet til at tage personer i logi for 2 nætter ad gangen.

Finansministeriet har overfor handelsministeriet anført, at bestemmelsen i § 44, stk. 2, sidste punktum, i lov om afgift af spiritus, vin og øl, jfr. lovbekendtgørelse nr. 194 af 3. juli 1956, efter ministeriets opfattelse ikke afgiver sikker hjemmel for opkrævning af afgift i tilfælde, hvor almindelige pensionater har særlig tilladelse til uden løsning af næringsadkomst som gæstgiver at tage personer i logi for 2 nætter ad gangen, idet afgiftspligten ifølge afgiftsbestemmelserne kun vil være at svare „af den, der udskænker afgiftspligtige varer, såfremt der hertil kræves særlig tilladelse i henhold til nævnte lov“ (beværterloven). Det er i denne forbindelse yderligere fremhævet, at politiets tilladelse til at tage personer i logi for 2 nætter ad gangen i praksis kun yderst

sjældent indhentes. Efter finansministeriets opfattelse forekommer det iøvrigt mindre rimeligt at opkræve restaurationsomsætningsafgift af den totale omsætning i en pensionatsvirksomhed, fordi enkelte af gæsterne kun overnatter i 2 nætter ad gangen.

Efter at spørgsmålet har været gjort til genstand for forhandling på møder i kommissionens beværterlovsudvalg og monopol- og beskatningsudvalg samt på et plenarmøde den 25. f. m. skal kommissionen udtale følgende:

De bestemmelser om tilladelse for pensionatsindehavere til at tage personer i logi for 2 nætter ad gangen, hvortil der ovenfor sigtes, indføjedes efter forslag af alkoholkommissionen af 1934 i beværterloven ved den i 1939 foretagne revision af denne lov. Som det fremgår af 1934-kommissionens betænkning, pag. 23-24, har kommissionen haft den stigende interesse for rejseliv og friluftsliv for øje, og dens forslag må utvivlsomt ses i sammenhæng med den netop gennemførte ferielovgivning, der gav større befolkningskredse mulighed for regelmæssigt at holde ferie. Kommissionen tænkte sig, at mange ferie- og weekend-gæster måtte formodes at ville foretrække at bo under roligere og mere fordringsløse forhold i pensionater fremfor at tage ophold på hoteller. Det var imidlertid kommissionen magtpåliggende at undgå, at man ved at give pensionatsindehaverne den omhandlede indrømmelse gjorde urimelige indgreb i hotelejernes og gæstgivernes næringsområde. Det understregedes således fra kommissionens side, at man fortrinsvis havde de udprægede sommerpensionater for øje, og at de pensionater, der kom i betragtning, afgiftsmæssigt burde ligestilles med gæstgiverier, således at af-

gift skulle svares af den pågældende pensionatsvirksomheds samlede omsætning af stærke drikke, hvilket ganske vist dengang ikke var særlig tyngende, eftersom omsætningsafgiften for restaurationsernes vedkommende kun udgjorde 6 pct. af serveringsprisen, afgiften iberegnet, medens der nu betales 25 pct. For yderligere at sikre gæstgiverierne mod indgreb i deres næringsområde fastsattes det endvidere, at tilladelsen, der højst kunne gives for 1 år ad gangen, til enhver tid kunne tilbagetages, for så vidt forholdene formentes at give anledning dertil. Ved fastsættelsen af denne bestemmelse har man formentlig i første række haft øje for, at virksomheder, der blev drevet med hovedvægten på korttidsovernatende, næppe burde have tilladelsen fornyet.

Det er vanskeligt at overse, om de grunde, der i sin tid talte for ordningens indførelse, stadig har samme vægt. Ganske vist har friluftslivet taget et stort opsving siden da, men i de senere år er andre former for weekend-udflugter m. v. kommet i brug i udstrakt grad (lejrLiv, stigende erhvervelse af sommerboliger m. v.). Selv om det stigende turistbesøg utvivlsomt har skabt et forøget behov for overnatningsmuligheder, er det dog et spørgsmål, om dette i større omfang berører pensionatsvirksomheder, da flertallet af de overnatende udlændinge formentlig benytter hoteller.

Når tilladelse efter beværterlovens § 25, 1. stk., 2. og 3. punktum, imidlertid i praksis ikke søges i noget nævneværdigt omfang, må det vel bl. a. tilskrives de pågældende næringsdrivendes frygt for herved at pådrage sig pligt til at svare omsætningsafgift af deres samlede omsætning af stærke drikke. Håndhævelsen af et sådant vilkår ville, under hensyn til de gældende afgifters nuværende højde, formentlig også være uforenelig med de synspunkter, der har ligget til grund for ordningens indførelse, hvorfor man sikkert bør se i øjnene, at et krav om fuld afgiftsberigtigelse vil berøve bestemmelserne deres betydning. Der ses herved bort fra, at finansministeriet, som tidligere nævnt, ikke anser de gældende lovbestemmelser for tilstrækkelige til at gennemføre et krav om afgift af omsætningen af stærke drikke i virksomhederne.

Overfor de hensyn, som således kan tale for at ophæve afgiftspligten og derved gøre det lettere for indehaverne af pensionatsvirksomheder at drage nytte af „2 nættersreglen“, står imidlertid hensynet til hotel- og gæstgivernæringen, som stadig er undergivet pligten til at svare omsætningsafgift. Dette hensyn tillagde 1934-kommissionen, som foran nævnt, så stor vægt, at den omgærdede bestemmelserne med en række forskrifter af indskrænkende natur. Som forholdene har udviklet sig i de senere år, arbejder næringen som helhed under langt vanskeligere forhold end dengang, og det må derfor forekomme betænkeligt nu at lempe de betingelser, under hvilke den omhandlede tilladelse skulle gives i henhold til 1934-kommissionens indstilling. Det var denne kommissions udtrykkeligt udtalte forudsætning, at pensionater, som opnåede den omhandlede tilladelse, skulle ligestilles med gæstgiverier i afgiftsmæssig henseende. Ved at fritage dem herfor sætter man dem i stand til at påføre hotel-ejerne og restauratørerne en ubillig konkurrence; idet samme drikkevarer, som hos disse er underkastet afgiftspligt, vil kunne serveres afgiftsfrit i pensionaterne, også til „2 nætters-gæsterne“. Den ulighed, hvorom der er tale, vil utvivlsomt i særlig grad ramme sommerhotellerne, som forretningsmæssigt befinder sig i den mest udsatte stilling, fordi deres driftsresultater står og falder med, hvorledes vejrliget arter sig i det forholdsvis korte tidsrum, i hvilket de kan påregne større søgning.

Et flertal af kommissionens medlemmer, bestående af Bendixen, Clemmesen, fru Dahlerup, Ernst, Adolph Hansen, Markersen, Møllerup, Nalbandian, Vilh. Nielsen, Nørgaard, Reinhard, Roelsen, Rosenkjær, Røgind, Wedell-Wedellsborg og Østerberg, har derfor under hensyn til, at beværterloven for tiden er optaget til revision, ment at burde foreslå som den enkleste løsning, at bestemmelserne i beværterlovens § 25, 1. stk., 2. og 3. punktum, der næppe har den praktiske betydning, som 1934-kommissionen tillagde dem, og som ikke har kunnet håndhæves på tilfredsstillende måde, udtages af lovteksten, hvorved det af finansministeriet rejste problem bortfalder.

Kommissionens mindretal, bestående af

formanden og Jesper Simonsen, der har fuld forståelse for de vanskeligheder, hotel- og restaurationserhvervet for tiden er ude for, nærer også den opfattelse, at turismens herbergeringsbehov principielt bør tilfredsstilles af indehavere af gæstgiveradkomst, ligesom der heller ikke efter mindretallets mening er fyldestgørende grunde til at friholde den omhandlede herbergering for afgiften på servering af stærke drikke. Mindretallet må dog ud fra en vurdering af de hensyn, som i sin tid førte til ordningens gennemførelse, mene, at der vedblivende bør holdes mulighed åben for korttidsherbergering i pensionater af egentlige weekend-gæster, således at pensionaternes afgiftsfrihed også kommer denne

herbergering til gode, Mindretallet vil derfor for sit vedkommende ikke udtale sig imod, at det foreliggende problem løses på den måde, at man søger gennemført en ændring af § 25 derhen, at ordene i 2. punktum: „for 2 nætter ad gangen“ ændres til: „for natten mellem lørdag og søndag og/eller søndag og mandag“. Det foreslås derhos, at beværtning med stærke drikke under sådanne gæsters måltider ikke skal medføre afgiftspligt i henhold til afgiftslovens § 44, stk. 2, sidste punktum.

Det tilføjes, at sognepræst M. N. Randkær, der fornylig er afgået ved døden, havde tilsluttet sig flertallet.

Om, hvad der videre passerer i sagen, udbeder man sig underretning meddelt.

Arne Kemp.

KOMMISSIONEN AF 1947 ANGÅENDE
ALKOHOLSPØRGSMALET

Bilag 4.

København, den 24. januar 1957.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

I skrivelse af 30. maj f. å. afgav kommissionen en udtalelse overfor handelsministeriet angående det ministeriet gennem Grønlandsministeriet forelagte, af landshøvdingen for Grønland udarbejdede udkast til lov for Grønland om beværtninger, gæstgiverier og handel med spiritus. I udtalelsen — der var rent foreløbig — gav man fra kommissionens side bl. a. udtryk for, at man ville vende tilbage til spørgsmålet, når et af kommissionens medlemmer, overlæge, dr. med. C. Clemmesen, der stod umiddelbart overfor at rejse til Grønland bl. a. for at studere de ædruelighedsmæssige forhold der, var vendt tilbage fra sin rejse og overfor kommissionen havde haft adgang til at aflægge beretning om sine herunder indvundne erfaringer.

Efter modtagelsen af den af overlægen udarbejdede redegørelse — af hvilken et eksemplar vedlægges — har spørgsmålet været til behandling først i ædrueligheds- og beværterlovsudvalget og derefter i et til behandling af dette særlige spørgsmål nedsat udvalg.

I henhold til udvalgets beslutning skal

man med henvisning til det i kommissionens ovennævnte skrivelse anførte meddele, at man under hensyn til, at der ved den foreslåede lovgivning synes tilsigtet den størst mulige lighed med den til enhver tid gældende danske beværterlovgivning, må anse det for rettest at lade spørgsmålet om sådanne reglers indførelse afvente udfaldet af folketingets behandling af det senest i indeværende samling forelagte forslag til lov om ændringer i beværterloven.

Man henleder iøvrigt opmærksomheden på, at spørgsmålet muligt mest hensigtsmæssigt ville kunne løses derved, at der i det folketinget forelagte lovforslag søgtes indføjet en bestemmelse, hvorved ministeriet for Grønland bemyndiges til ved kgl. anordning at sætte loven eller dennes enkelte bestemmelser i kraft for Grønland med de modifikationer, som de grønlandske forhold måtte begrunde.

Om, hvad der videre måtte passere i sagen, udbeder man sig underretning meddelt.

P. K. V.

Arne Kemp.

Axel Roelsen.

MINISTERIET FOR GRØNLAND

Bilag 5.

*København K., den 15. april 1957.**Ministeriet for handel, industri og søfart.*

Under henvisning til tidligere stedfunden brevveksling, senest handelsministeriets skrivelse af 31. januar 1957 vedrørende et herfra fremsendt udkast til lov for Grønland om beværtning, gæstgiveri og handel med spiritus m. v., skal man meddele, at ministeriet for Grønland efter den anledning skrivelsen af 24. januar 1957 til handelsministeriet fra kommissionen af 1947 angående alkoholspørgsmålet dertil måtte give, af hvilken skrivelse nærværende ministerium har modtaget en genpart, har forelagt spørgsmålet om eventuelt at søge hjemmel til ved kongelig anordning at sætte den danske beværterlov i kraft i Grønland for landshøvdingen over Grønland, der i telegram af 1. april 1957 har udtalt, at han er indforstået med, at den omhandlede hjemmel søges tilvejebragt.

Ministeriet for Grønland skal herefter anmode handelsministeriet om ved ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i beværterloven af 15. marts 1939 at stille forslag om, at der som 2. stk. til lovforslagets § 24 indsættes følgende bestemmelse:

„Ministeren for Grønland bemyndiges til efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart ved kongelig anordning at sætte loven helt eller delvis i kraft i Grønland med de ændringer, som de særlige grønlandske forhold måtte tilsi-ge“.

Om, hvad der videre passerer i sagen, udbeder man sig underretning meddelt.

P. M. V.

Eske Brun.

K. Budde Lund.